

Hírmondó

Gelle Község Önkormányzatának lapja

BEKETFA • CSÉFALVA • CSENTŐFA • EGYHÁZGELLE • KISBUDAFA • NAGYBUDAFA • ÓGELLE • PÓSFA

Ingyenes kiadvány • 2022. június • XXI. évfolyam, 2. szám • www.egyhazgelle.sk • www.obecholice.sk

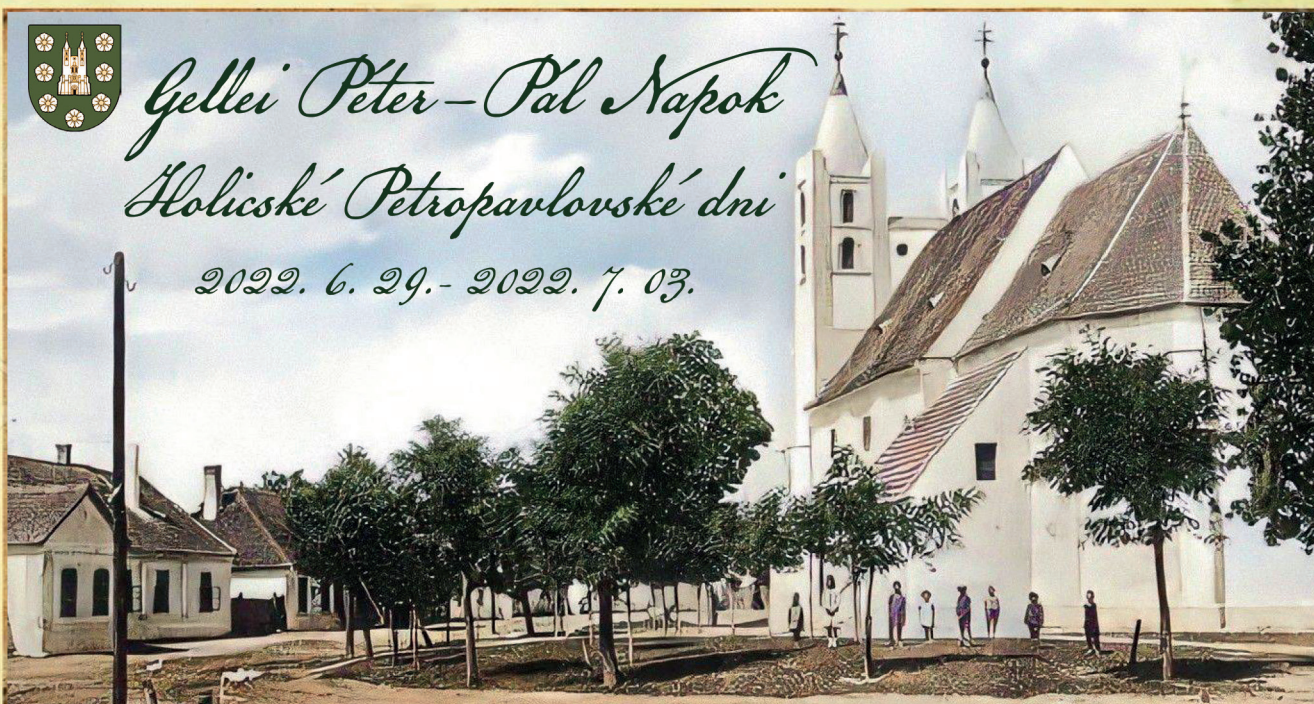
Szent István – napi ünnepség

2022. augusztus 20.

Gellei Péter – Pál Napok Holické Petropavlovské dni

2022. 6. 29. – 2022. 7. 03.

Szerda:

- 18.00 BÚCSÚI SZENTMISE - utána koszorúzás az I. és II. világháborúban elesett hősök emlékműveinél
- 19.30 A helyi amatőr festőművészek képképzőművészeti kiállításának megnyitója a gellei kultúrházban

Péntek:

- 19.00 EMLÉKMŰAVATÁS - EGYHÁZGELLE első írásos említésének 777. évfordulója alkalmából
- 19.30 Komolyzenei koncert a somorjai Harmonia Classica kamarazenekar előadásában a templomtérben
- 20.00 Diszkó a sportpályán - Kozmix

Szombat:

- 10.00 Sétárepülés a falu felett (25,- eur/fő)
- MŰSOROK A KULTÚRHÁZ SZABADTÉRI SZÍNPADÁN**
- 16.00 Kézműves sarok: játszótér, arefestés, kézműves foglalkozások, bábvarrás
- 16.00 Lovaskocsikázás
- 16.00 A gellei óvodások műsora
- 16.20 Interaktív gyermekműsor
- 17.00 Szól a nótá és az operett - Kollár Katalin és Derzsi György előadása
- 18.30 A Csallóközi Táncegyüttes folklórműsora
- 19.00 Nagy Viktória zenés előadása
- 19.30 A FEINSCHMECKERS zenekar koncertje
- 20.30 TOMBOLAHÚZÁS
- 21.00 DR BRS műsora
- 22.10 Utcabál Kiss Tomival

Kedd:

- 11.00 ÜNNEPI SZENTMISE – Főtisztelendő Pati Ferenc Károly atya koncelebrálásával

Szerda:

- 18.00 ODPUSTOVÁ SVÄTÁ OMŠA - potom polozenie vencov na pomníky hrdinov padlých v I. a II. svetovej vojne
- 19.30 Otvorenie výstavy obrazov miestnych amatérskych maliarov v kultúrnom dome v Holiciach.

Péntek:

- 19.00 ODHALENIE POMNÍKA - Pri príležitosti 777. výročia prvej písomnej zmienky OBCE HOLICE
- 19.30 Koncert vážnej hudby v podaní komorného orchestra Harmonia Classica zo Šamorína na námestí pred kostolom
- 20.00 Diskoteka na športovom ihrisku - Kozmix

Sobota:

- 10.00 Zážitkový let nad obcou (25,- eur/osoba)

PROGRAMY NA PRÍRODNOM JAVISKU KULTÚRNEHO DOMU

- 16.00 Roh remesiel: hry pre deti, maľovanie na tvár, remeselné činnosti, šitie
- 16.00 Jazdy na konskom povelze
- 16.00 Predstavenie škôlkarov z Holíc
- 16.20 Interaktívny detský program
- 17.00 Zvuky nôt a operiet - predstavenie Kataliny Kollár a Györgya Derzsi
- 18.30 Folklórny program tanečného zboru „Csallóközi“
- 19.00 Hudobné predstavenie Viktória Nagy
- 19.30 Koncert hudobnej skupiny FEINSCHMECKERS
- 20.30 ŽREBOVANIE TOMBOLY
- 21.00 Program DR BRS
- 22.10 Pouličný ples s Tomim Kiss

Kedd:

- 11.00 SLAVNOSTNÁ SVÄTÁ OMŠA – s koncelebráciou veľadôstojného otca Ferenc Károly Pati

Időszerű gondolatok

Férfi büszkeség ide vagy oda, bevallom őszintén, ha valamelyik vallási vagy nemzeti ünnepünkön felcsendül a himnuszunk, már

a nyitó melódiánál felkavaró érzés jár át, könnyel telik meg a szemem, a torkomban csomó, s az első (egyben legszebb) szavait a legnagyobb akaratom ellenére sem tudom mindig elénekelni. A fene tudja, hogy miért van ez így – mondhatnám –, de úgy érzem, valami azt súgja azért, mert megható, hiszen ebben benne van a lelkiünk. A szülőföldünkről, rólunk és nekünk szól, magunknak kérjük benne: áldjon meg a Teremtő bennünket jókedvvel, bőséggel. A miénk.

Látván és hallván Pütkösd vasárnapján, százezrek ajkán, az erdélyi csiksomlyói búcsún és a hozzá közeli Csobotfalván, a gyönyörűségeken felújított Szent Péter és Pál plébániatemplomban a csángó misén himnuszunkat, majd utána a felcsendülő csángó himnuszt, ugyanez az érzés fogott el. Látva a sok elérzékenyült, végtelenül egyszerű, de nemzetére mégis büszke arcot, megnyugodva konstataáltam, hogy hála az égnek, még sokan át tudják élni nemzetünk himnuszának szavait, s a búcsút a legdélebbi végeken is, és legbelül megélni mindezt úgy, ahogy a nemzetet megszólítja, hiszen az övék is. Ők ott a déli végeken, mi itt az északin, és mégis ugyanazt érezzük általa, mert a miénk, mindnyájunké. Mert összetart mindnyájunkat, ahogy a templombúcsúink is. Szent Péter és Pál római katolikus templom és búcsúja, ott a déli végeken, Csobotfalván, és itt az északi végeken is, mint például Egyházzgellén a mi templomunk búcsúja.

Igen, a búcsú, a több, mint 800 éves, Szent Péter és Pál római katolikus templomunk búcsúja, melyet úgy igazából már nem is értünk, hogy mit is jelent valójában. Talán meg sem tudjuk élni úgy, s olyan áhítattal, belső lelki megnyugvással, mint nagyszüleink, dédszüleink, s az ő felmenőik, akik még nagy ünnepként szentelték meg. Hiszen a búcsúi szentmise nagy ünnep kezdetét

jelentette, a teljes búcsú elnyerését, annak megélését, de az evilági szokások, ritka számba menő rokoni látogatások, mulatságok időszakát is.

Emlékszem gyermekkoromra, amikor készültünk a búcsúra. Rendbe raktuk a portánkat, az utcát, s a mise után jöttek a ritkán látott rokonok, majd a vasárnapi ebédnél egyszer csak a sokadik háztól megjelentek a számomra máig felejthetetlen, házaló cigánymuszikusok, akik a házigazda és vendégei nótáját igyekeztek mindenáron eltalálni, s némi honorárium ellenében eljátszani. Végül valami csak került a vonójukba is, itt-ott némi kirántott hús a kezükbe, no meg kis itóka is a poharukba, így aztán néha már az ellenkező irányba indultak tovább a mámortól, ha még bírták egyáltalán.

Na és aztán az ebéd utáni, templomtéri búcsúi zűrzavar, kocsmaudvari mulatozás, a „ringispülként” emlegetett kis és nagy körhinta, a hullámvásút, a hajóhinták, a lövöldék, az árusok, Fingóci bácsi golyói s kitalált nyertesei, dugópuska, halkés, búcsúfia és minden, ami hozzátartozott. Az iskolaév vége, a nyár, a vakáció kezdete. Miénk volt a világ. De szép is volt!

Most meg?! Mintha valami eltűnne az életünkből. Fel sem fogjuk, szinte nem is tudatosítjuk, hogy búcsú van. Mintha nem is érdekelné bennünket. Mintha egyre nagyobb teher volna számunkra.

„Menjünk valahová, hisz itt úgyszincs semmi”, emlegetve többször ismerőseink által néhány éve, én is beleestem ebbe a csapdába, s a nem igazán jó idő ellenére búcsú vasárnapján lehajtottunk együtt a Balatonra. Persze az időjárás miatt ott sem mentünk semmire, a búcsú meg elmúlt anélkül, hogy valamit is megéltünk volna az egészéből. Akkor még nem tudatosítottuk, hogy miért, hiszen értelmetlen számárság volt az egész, mert itthon volt végre valami, amit igazán a miénknek mondhattunk volna, csak nem „hajoltunk le érte”. De valami hiányzott, ami miatt nem tudtuk úgy megélni, mint ahogy azt tehettük volna. Nem éreztük a mondanivalóját, a hangulatát, s hovatovább egyre többen voltunk, s vagyunk így vele mindmáig.

Pedig ez a nap a mi napunk is kell, hogy legyen, a templomunké, a falué, a közösségünké. S ha már egyszer így van, akkor próbáljuk újra a magunkévá tenni azt, ami mindig is a miénk volt, vagyis hozzuk vissza, s próbáljuk újra itthon megélni a templomunk búcsúját, annak ellenére, hogy a „búcsúsok” új csodagépei a méreteik miatt már nem férnek el templomunk közelében!

Legyenek ezek a napok újra a mi napjaink, a közösségünké, s az azt összetartó Szent Péter és Pál római katolikus templomunk napjai! Legyenek ezek a Péter-Pál Napok a községünk igazi napjai, a falu ünnepe, tartalmas és igényes ünnepi programokkal kibővítve az egykori búcsúi sokadalom megidézésére!

Végre felszabadult a világ a járvány elleni rendelkezések alól, és beindult szokványos működése. Az emberek újra félelem nélkül közelíthetnek egymáshoz. Ezt – az egyébként nem oly rég még természetesnek tudatosított – lehetőséget kihasználva, idén rendeztünk már diszkót, anyák napi majálist, gyermeknapot, táncházat, gulyásfőző versenyt, jobbnál jobb sikerekkel, akkor miért ne próbálnánk meg a templombúcsúnkat megünnepelni egy többnapos nyárnyitó rendezvénnyel, a Péter-Pál Napokkal. Kössük össze a régit az újjal, tartalmas és igényes ünnepi programokkal kibővítve, az egykori búcsúi sokadalom megidézésére és érezzük jól magunkat! Azután jöjjön a nyár, a vakáció, a fellelülés, a nyári szabadságok ideje!

Tisztelettel meghívjuk községünk lakosait az első gellei búcsúi Péter-Pál Napok eseménysorozatára, mely a címlapon látható program alapján a templombúcsú napjától, június 29-től búcsúvasárnapig, július 3-ig tart majd!

Községünk minden lakosának élete egyik legszebb nyarát kívánom, megtévezve vidám kirándulások sorozatával, egészséggel, boldog, napfényes nyári napokkal.

Vigyázzunk magunkra, vigyázzunk egymásra!

Tisztelettel,

Iván Lajos
polgármester

Gelle, 2022. június 12.

A Magyar Nemzeti Összetartozás napján

1920. június 4-én a történelmi Magyarország 16 óra 23 perckor megkondultak a harangok, megszólaltak a gyárak szirénái, az iskolákban, hivatalokban gyászszünetet rendeltek el, a zászlókat félárbocra eresztették, tíz percre leállt a közlekedés, bezártak az üzletek, mert akkor, írták alá a Nagy-Trianon palotában az országra erőltetett békeszerződést.

Idén már 102 éve annak, hogy e napon írták alá ezt, az első világháborút lezáró trianoni békediktátumot, melynek értelmében Magyarország területét 283 ezer négyzetkilométerről 93 ezerre, vagyis közel egyharmadára, lakosságát 18,2 millióról 7,6 millióra, vagyis kevesebb, mint felére csökkentették. Mintegy 3,2 millió magyar, vagyis a magyarság harmada került az új határokon kívülre.

A területek elvesztése mellett legalább ekkora csapás volt az országra, hogy az akkori győztesek el akarták lehetetleníteni nemcsak Magyarország sorsát, hanem a magyar nemzet jövőjét is. Tönkre akarták tenni katonailag, politikailag, gazdaságilag és szociálisan is a megmaradt országot, mint ahogyan most is, ám az elmúlt 100 év viszont bizonyította, hogy a magyarság minden nehézség és fájdalom ellenére meg akart maradni, és azóta világra szóló kulturális, gazdasági, tudományos és sportsikereket ért el.

A Magyar Országgyűlés 2010-ben, a békeszerződés aláírásának 90. évfordulóján nyilvánította június 4-ét a Nemzeti Összetartozás Napjává, kinyilvánítva, hogy „a több állam fennhatósága alá vett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok feletti összetartozása valóság”. Bár 1920 óta határok választják el egymástól a magyarságot, mégis egyik vagyunk. ÖSSZETARTOZUNK.

Az elmúlt 100 évre és szétszakítottságunkra egy jó válasz az összetartozás napja, amikor is az egész világon megemlékezéseket tartanak a magyarok.

Megmaradásunk nagy kérdése nem az, hogy milyen határköveket gördítenek elénk, hanem hogy gyermekeinknek is magyar jövőt tervezünk-e, hiszen a nemzet jövője ma sem nagyhatalmak, tőlünk független erők, hanem a magyar édesanyák és édesapák kezében van.

Amikor ezen az évfordulón megálunk emlékezni, akkor valójában nekik is köszönetet mondunk: azoknak a szülőknek, nagyszülőknek, akik minden körülmények ellenére úgy döntöttek, hogy gyermeküket, unokájukat magyarként nevelik fel. „Akik átadták számunkra nemcsak az anyanyelv kincseit, de azt a tudatot is, hogy tartozunk valahova: a magyarság nagy családjába. A nemzeti összetartozás napján ezt a helytállást, ezt a példa nélküli egységet ünnepeljük, és kövessük, hiszen a nemzet összetartozása csak akkor lehet szoros kötelék, ha élő emberi kapcsolatok hálózatává válik.

Potápi Árpád János Magyarország nemzetpolitikai államtitkára a nemzeti összetartozás napján tartott egyik ünnepségen megemléktette, hogy Trianonnak azért nem volt hatalma a magyarokon, mert nemzedékek nőttek fel azóta határon innen és túl magyarként és tanították magyar szóra ők is gyermekeiket. Magyarország, mint Anyaország, folyamatosan dolgozik a külföldi magyar oktatási intézmények fejlesztésén, s harcol azért, hogy minden magyar gyermeknek joga legyen szülőföldjén részt venni magyar nyelvű oktatásban, anyanyelvükön juthassanak piacképes szakmához, részt vehessenek a versenyképes felsőoktatásban vagy éppen vállalkozóvá válhassanak.

Ezért fontos, hogy a Határtalanul program keretében a magyarok minél többen eljuthassanak egymáshoz, a kirándulások alkalmával pedig minél több ismeretséget és barátságot kössenek és ne csak ma, ne csak ezen a felemelő alkalmon, hanem a mindennapokban is újra és újra megtapasztalhassák összetartozásukat, hogy határokon innen és túl olyan világot teremtsünk, amelyben jó magyarnak lenni, amelyben a gyermekeink is majd magyarként tudnak boldogulni, hogy a megálmodott jövő valósággá válhasson. (2019. június 4-i Magyar Nemzeti Összetartozás napi budapesti ünnepségen elhangzottak alapján.)

A Csemadok Gellei Alapszervezete és Gelle Község Önkormányzata együttműködésében A Magyar Összetartozás Napja alkalmából megemlékeztünk a trianoni békediktátum aláírásának 102. évfordulójáról, valamint csatlakoztunk a Kárpátaljai Magyar Cserkészszövetség Összetartozás tüze kezdeményezéséhez.

Az ünnepségen beszédet mondott községünk polgármestere, Iván Lajos, Nagy Attila helytörténész. A kultúr-műsorban közreműködött Czetmayer Judit, a Gellei Rózsa színház tagja és a Pósfá zenekar. A műsort vezette Tóth Mónika.

-il-

„Árassza bőven a Jóisten kegyelmét, Erősítse vele felszentelt emberét...”

Gelle község plébánosa, Jankó Gábor atya nemrég ünnepelte 40. születésnapját. E szép kerek jubileum alkalmából kérdeztük az atyát a gyermekkoráról, a papi hivatás fontosságáról és a jövőbeni terveiről.

40-es szám sokszor fordul elő a Szentírásban. Jelölheti egy nemzedék éveinek számát (pusztai vándorlás esetében), de Isten a megpróbáltatás, a nehézségek jelképes kifejezésére is használja. (40 napos böjt)

Ilyen nevezetes ünnepen az ember számadást készít az eltelt évekről. Biztos Ön is gondolatban átfutotta élete fontos megállóit. Az egyik legfontosabb állomás mindannyiunk életében a gyermekkor, a család, ahova születtünk, ahol nevelkedünk, ez nagyban befolyásolja felnőttkori döntéseinket.

– Kedves Gábor atya! Milyen életút vezette Önt a papi hivatás választásához?

Ott kell kezdeni, ahol minden kezdődik, amikor Isten szeretettermében megjelentem. Akart engem, s ezután megfogantam édesanyám méhében és 1982. április 29-én Dunaszerdahelyen megláttam a napvilágot. Egy négytagú kis családban nőttem fel Somorján nővéremmel együtt. Az általános iskolát szülővárosomban látogattam, majd később gyógyszer-vegyész szakon érettségiztem. Közel állt hozzám a vegyészet és a gyógyszerészet is. Először azt gondoltam, hogy e két szak valamelyikén folytatom majd tanulmányaimat, de végül is Isten hívása győzött. Alapjában véve hagyományos magyar keresztény értékeket valló családban nőttem fel. 1982. június 6-án keresztelt meg Barcsek Sándor esperes úr a somorjai Nagyboldogasszony plébániatemplomban, önála végeztem első szentgyónásomat és 1991. június 16-án, Somorján elsőáldoztam, majd ugyanott 1996. május 5-én Filo püspök úr szolgáltatta ki nekem a bérmlás szentségét. Az el-

sőáldozásom után kezdtem el ministrálni. Otthonnak éreztem a templomi közösséget, örömmel mentünk és szolgáltunk az oltárnál. A papság gondolata az alapiskola elvégzése után, a középiskolai évek alatt fokozatosan erősödött bennem. Láttam magam előtt szép papi életutakat: plébánosom és káplánjai, valamint voltak kispapjaink is a plébániáról. Aztán hoztam egy döntést, szüleim nem kérdőjelezték meg, de voltak bizonyos aggályaik, némi féltés, hogy ez bennem nemcsak –e egyfajta fellángolás? Tudom –e, hogy mire vállalkozom? Mivel jár mindez? Megnyugtató képen két egyetemre adtam be felvételi jelentkezésemet a vegyészeti karra és a katolikus teológiára. Néhány tanárom is meglepődött rajta. Valószínűleg nem epekedtek sokan a Krisztusi papság után ebben a világban. Én azonban teljesen biztos voltam benne, melyiket akarom, és bár vegyész vagy gyógyszerészként is valószínűleg megálltam volna a helyemet, az Isteni hívás sokkal erősebb volt bennem, semmi mást nem akartam jobban, mint, hogy pap legyek. Az sem érdekelt, hogy a magyar iskolák

után szlovákul kell majd tanulnom, és, hogy a papi szemináriumban bent kell majd lakni a többi kispappal együtt. Olyan erős volt bennem az elhivatottság, hogy a jövőbeli nehézségek, esetleges akadályok nem zavartak. Hát így lett belőlem kispap a 2000-es jubileumi évben a pozsonyi szemináriumban, ahol hat éven keresztül még jobban érlelődött hivatásom előjáróim vezetése alatt, így készültem a papságra. Előjáróim többször azt hangsúlyozták, hogy két egyetemet végzünk: a papi szeminárium napi lelki programjai a papi hivatás érlelését szorgalmazták, a papi lelkiség vagy tanítványság kiművelését (közös zsolozsmák, szentmisék, szentségimádás, elmélkedés, rózsafüzér, lelkikapok, lelkigyakorlatok és így tovább), de emellett főként teológiát (Istenről szóló tudomány) tanultunk és igyekeztünk hitünket minél jobban megismerni. Ami fontos alapelv, teológiát tanulni száraz tudományként nem lehet és nem is szabad, hanem csak azzal a szándékkal, hogy szeretjük a Mesterünket, az Úr Jézust és minél jobban szeretnénk őt megismerni. Végül az ötödik év végén jött az egyház iránti elköteleződés első mozzanata, amikor 2005. június 18-án diakónussá, majd egy év múlva 2006. június 17-én pappá szenteltek Pozsonyban a koronázó dómban, az akkori Pozsony – Nagyszombati Főegyházmegye társszékesegyházában. 2006. június 24-én, Keresztelő Szent János születésének főünnepén mutattam be első ünnepélyes szentmisémet szülővárosom plébániatemplomban.

– Mikor érlelődött meg Önben véglegesen, hogy a papi pálya az igazi út?

Minden meghívás egy konkrét történet, melyben ott van egy minket szelíd szeretettel hívó személy, és egy meghívott, aki válaszol a hívásra. Az Úristen meghívásának mindig vannak konkrét jelei, melyek felismerhetők. Hogyan? A folyamatos és kitartó imádságban, gyakori Szentségimádásban, lelkivezetővel-gyóntatóval való beszélgetésekben, csendben, elmélyülésben, és természetesen a világban, ahol élsz, ahol

tanulsz, vagy dolgozol. Minden tud segíteni abban, hogy felismerd a jelet: Isten hívását! Csak ki kell nyitni a szívedet Isten hangjának megértésére. Hát így volt ez velem is. Úgy 7–8 éves lehettem, amikor a szentantali kegytemplomban, apai nagyanyámmal a nyár folyamán rendszeresen mentünk az esti szentmisékre, és ott a hívek a befejező ének után imádkoztak a papi hivatásokért, s ebből az imából bennem megmaradt ez a jézusi mondat: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek az aratás Urát, küldjön munkásokat aratásába” (Lk 10,2). Gyerekként még ezt pontosan nem értette, sőt akkor nem is gondoltam erre, hogy az én papi hivatásom megszületéséhez is nagyban hozzájárultak. Azért is nagy tisztelettel vagyok mind a mai napig a Vérel Könnyező Szentantali Szűzanya kegyhelye iránt.

Ahogy említettem vannak konkrét jelek, pillanatok, helyzetek, amikor a meghívást megkapjuk és ez később erősödik bennünk. Így volt ez velem is. Jóval később történt, amikor az Úr Jézus egy gondolata nagyon megragadott. Ajándékba kaptam egy igekártyát, melyen ez állt: „És én emberek halászává teszek” (Mt 4,19). Akkor azt éreztem, hogy Jézusnak ez egy konkrét üzenete, meghívása felém. Ugyanis az ige kártyát úgy kaptam ajándékba, hogy a szöveget nem láttam mi van ráírva, választanom kellett egyet. Ekkor úgy 14-15 éves lehettem. Azt gondoltam, hogy Jézus ilyen módon is üzenhet: rád is gondoltam, gyere, kövess engem. Később azután ez az elhivatottság erősödött bennem.

A Krisztus-követése minden ember feladata, ám az Úr közvetlen munkatársainak kevesen szegődnek el. Lévi, a későbbi Máté apostol, akinek Jézus azt mondta: „Kövess engem!” felállt, és követte őt. Egyesek azonnal mennek, mások meg vacillálnak vagy nem akarnak, mint például a szentírásból ismert gazdag ifjú sem. Miért? Mert ehhez Máténak először el kellett hagynia mindenét. Addigi munkáját, családját, sőt addigi barátait is. A gazdag ifjúban, akiben Jézus többet látott, a vagyon volt az akadály. És így van ez ma is, mert nem merünk kockáztatni, mert nem merünk mindent Jézusnak odaadni, hogy ő többszörösen adhassa vissza másokon keresztül. Ezért félnek ma is az emberek az elkötelezett életformától, mint a házasság, a papság vagy a szerzetesi élet.

Pedig az Úristen ma is annyi fiatal hív, amennyire szükség van, de vagy olyan környezetben élnek, hogy nem hallják meg az Úr hangját, vagy nem ismerik fel a jeleket, esetleg nem mernek elköteleződni. Meg az is lehet, hogy nem imádkozunk kitartóan azért, hogy a családjunktól vagy a plébániánkról is szólítson meg valakit az Úr. Ha valakit Jézus a papságra hív, azért teszi, hogy általa jelenvalóvá tudjon válni a világban. Az egyik lelkes író nagyon frappánsan fogalmazta meg: azért él a pap egyedül egy plébánián, hogy mások ne éljenek egyedül, tehát Jézus Krisztus nélkül, és milyen igaza van. Ez pedig nagy felelősség, kihívás és ugyanakkor öröm is. Ez a szolgálat a világban egyedi.

– Kik voltak az Ön példaképei, akik segítették céljai megvalósításában?

Elsőként meg kell említenem néhány plébánosomat Barcsek Sándor prelátus urat és esperes atyát, aki keresztelesem napjától az Úr oltáráig kísérte életutamat, sőt még azon túl is, ugyanis negyvennégy éven keresztül működött szülővárosomban, Somorján. Esperes úrban egy nagyon szerény, higgadt, becsületes, pontos és precíz, nagylelkű és lelkiismeretes papot ismerhettünk meg. Egyszerűen szeretünk a közelében lenni, beszélgetni vele. Papi jelleme egyenes, határozott, gerinces volt, de ugyanakkor embersége is nagyon megragadott. Megszólítható volt és elérhető. Köztisztelőben álló személy volt a városban, ma ezt úgy mondanánk, hogy egyéniség. Nem tett semmi különöset, nem hívta fel magára a figyelmet, mint ahogy ma a fiatalok mindent kipoztolnak és mégis elnyerte tiszteletünket, megbecsülésünket és szeretetünket. Papként, gyóntatóként, lelkipapként, hittanárként és emberként is fényt hagyott maga után. Ő is küszködött, mint minden ember, de igyekezett kitartani a végsőig. Egy pap nem mindig látja beérni működésének gyümölcseit. Prohászka püspök úr mondta egyik papjának, aki panaszkodott neki, hogy nem tud semmilyen eredményt elérni a hívekkel: nem azért küldtelek oda abba a közösségbe, hogy arass, hanem, hogy ültess. Esperes úr somorjai papi működésének 36-ik, jóval a bőséges magvetés utáni éveiben kezdtek el beérni a hivatás gyümölcsei, 6 papi hivatás is született plébániánkról: Myjavec Pál, Bodó Zoltán, Nagy

Tibor, Bošnják András, Pammer Tamás és az enyém. És bár csak hármunkat vezettetett az újmisék oltárig, tudom, hogy a másik három hivatáshoz is köze van, bár azokat már a földi életből való eltávóztatása miatt nem érthette meg (ők is ministránsai, lelki gondozottjai voltak).

A másik meghatározó egyéniség az életemben, aki nagy hatással van rám mind a mai napig az Barsi Balázs ferences atya. Leírhatatlan az egyénisége és a kisugárzása, sokat tanultam tőle, látva őt a közös zsolozsmázásnál, ahogyan miséznek, ahogyan tanít, lelkigyakorlatot vezet, elmélkedik, imádkozik a hívekkel, végzi napi teendőit, éli elkötelezett szerzetesi hivatását a kolostorban. Újmisék papként találkoztam vele először, s bár ritkán tudunk személyesen találkozni, mégis nagyon tudunk örülni egymás jelenlétének. Mivel Balázs atya annyi pappal és laikus hívővel találkozik élete folyamán, akár beszélgetések, akár lelkigyakorlatok, vagy szentgyónás-lelkivezetés alkalmával, azt gondoltam, lehet, hogy már el is felejtette a nevemet. Egy lelkigyakorlat alkalmával megkérdeztem tőle egyik könyvének dedikálása közben: Balázs atya megismersz, tudod ki vagyok, s ő csak szerényen azt mondta hát persze, hogyan is felejtethetlek volna el, imádkozom érted és már írta is a könyvbe Gábor atyának tisztelettem és szeretetem jeléül Balázs atya. Nagyon szerettem Sümegre járni, akár csak egy-két napra is Balázs atyáékhoz, és ott lenni a kolostorban, a közös imákon, szentmiséken, asztal közösségben. Sokat kaptam Balázs atyától és kapok ma is. Szépen megélt szerzetesi hivatása ragyogó példakép, átsugárzik rajta Jézus Krisztus a mi mesterünk élete, akivel él és találkozik minden nap. Hát nekem ehhez még sokat kell csiszolódnom. Olyan jó lenne, ha nem mi hiányoznánk másoknak, hanem ha Jézus hiányozna nekik belőlünk. Ha nem önmagunkra, hanem Jézus Krisztusra építjük a hívek életét, akkor tesszük helyesen, mert mi nem magunkat jöttünk hirdetni, hanem Krisztust.

– A szemináriumban eltöltött évek alatt kik voltak Gábor atya osztálytársai egyben sorstársai akikkel együtt készült e nemes, de nehéz egész életre szóló hivatásra?

2000-ben kerültem a pozsonyi papi szemináriumba, ahol két magyar év-

folyamattársammal Schranko Lászlóval Bábindáról és Ďurás Márkkal Pozsony, Verecknyéről közösen indultunk el a papi hivatás útján. 2005. június 18-án, Pozsonyban diakónussá szenteltek mindhárunkat, majd 2006. június 17-én áldozópappá szentelt bennünket Orosch János érsek, az akkori Pozsony-nagyszombati Főegyházmegye segédpüspöke. Ezután megkezdtek kápláni éveinket, majd plébánosok lettünk. 2008. február 14-én, az egyházmegyéek határainak módosításakor László atyával a Pozsonyi Főegyházmegye területén folytattuk papi életünket, ő jelenleg Bacsfa-Szentantali kegyhely plébános, Márk atya pedig a Nyitrai Egyházmegye területén működött, jelenleg néhány évig Ausztriában volt lelkipásztor, de ez év júliusától újból a Nyitrai Egyházmegye területén fog lelkipásztorkodni. László Atyával szorosabb a kapcsolat, mivel közelebb vagyunk egymáshoz és rendszeresen tartjuk is a kapcsolatot, de Márk atyával is időközönként sikerül azért találkozni. Sokszor gondolkodok rá is, ha személyen nem tudunk oly gyakran találkozni. A szeminárium évei alatt a testvéri közösség erősödött köztünk és ez meg van ma is.

– Áldozópappá szentelése után több egyházközségben is szolgált. Melyek voltak ezek?

Diakónussá szentelésem után a nyári gyakorlatot Bősön Józsa Attila plébános úr mellett kezdtem meg, majd az utolsó szemináriumi év hétvégi gyakorlatait a baki és a felbári plébániákon töltöttem Karaffa János plébános úr mellett, a karácsonyi ünnepek alatt Légen voltam Matus Jenő plébános úr mellett, és a húsvétot pedig odahaza töltöttem Somorján. Lelkipásztorként négy egyházközség híveit szolgáltam és szolgáltam. Az első kápláni állomáshelyem Dunaszerdahely volt, ez papi életem nagyon meghatározó éve volt, mert az első, olyan mint az első szerelem. Megismerkedtem a hívekkel, akik hamar a szívükbe zártak, aztán fokozatosan megismertem az ott működő laikus közösségeket is: családok közösség, Mária Légió, Édesanyák imái, Ferences Világi Harmadrend, Ifjúsági közösség, stb. A kórházi betegek heti és a nyugdíjas otthonok havi beteg-idős látogatása is rendszeres feladat volt. Szentségi életre készítettünk fel keresztelendő-

ket, elsőáldozókat, bér mátkozókat, és házassulandókat. Rendszeresen gyóntattunk, miséztünk, lelkivezetők voltunk, hitoktattunk az iskolákban. Két filia Kisudvarnok és Nagyudvarnok is hozzánk tartozott és a Csallóközkürti Egyházközség is. Kiss Róbert esperes úrhoz kerültem, aki nagy türelemmel volt irántunk. Sokat köszönhetek az ottani híveknek, szeretettel és imádsággal gondolkodok rájuk. Egy év eltelté után kerültem át Szencre Michalovič Vilmos esperes úr mellé kápláni beosztásban, ahol főként: Szenc, Zonctorony, Boldogfa és Réte híveit szolgáltam egy év és három hónapig. Ez már egy teljesen más vidék, mint a Csallóköz. Hitében erős, vannak mélyebb lelki igényei, emlékszem, hogy nagyon sokat gyóntattam és miséztem náluk. A valamikori magyar városban, ma már kisebbségként él a magyarság, de nagyon ragaszkodnak a gyökerekhez, a szülőföldhöz, a hitükhöz, templomukhoz, és lelkipásztoraikhoz. Itt is tanítottam hittant. Nagyon hálás hívek voltak és ragaszkodóak. Csak hálával és imádsággal tudok gondolni rájuk is.

Aztán megkaptam első plébánosi kinevezésem Felbárra 2008. október 1-jével. Ez már teljesen más élet volt, mint káplánnak lenni. Belecsöppentem az élet sűrűjébe. A lakhatatlan plébánia épületet felújításával kellett kezdeni, megismerni és megszeretni a rám bízott híveket. Szervezni kellett az egyházközséget, a rendszeres hétköznapi hitélethez is vissza kellett szoktatni a közösséget, mivel 9-10 éve már csak oldallagosan látták el őket, s egy hétköznapi és egy vasárnapi szentmisén kívül nem volt hitélet gyakorlás a településen. Látni, hogy mit tesz, ha nincs helyben lelkipásztor. Örömmel lendültem neki ennek a nem könnyű feladatnak úgy, hogy még tető sem volt a fejem felett, 10 hónapig napi szinten többször is ingáztam Felbárra, először Gelléből, majd Somorjáról. Két település Felbár és Süly tartozott hozzám, majd később oda-csatoltál Keszölcés filiát is. Igyekeztem lelkiismeretesen ellátni a lelkipásztori feladatokat, csak mindig az jut eszembe, talán többet is tehettem volna még.

Ezután főpásztorom 2014. július 1-jével, Egyházgellére küldött plébánosnak, így kerültem közétek, bár még három éven keresztül oldallagosan elláttam a Felbári Plébániát is. Itt már nem kell ecsetelni, hogyan végzem a

lelkipásztori feladataimat, hiszen tudjátok, érzitek, látjátok és halljátok. Talán nem mindenben tökéletesen, mert azt csak az Úristen tudná, de igyekvően.

– Az egyházközségek sokszínűsége milyen hatással volt az Ön papi hivatására?

A mező virágaiban is az a szép, hogy nem egyszínű, nem egyhangú, de egy ugyanazon mezőn vannak. Katolikus egyházunk is olyan, mint egy mező, melynek sokszínűsége megmutatkozik a lelkiségi mozgalmaiban, közösségeiben, egyet azonban nem szabad feledni: a hitünk alapjai, Jézus tanítása nem változik, nem szabad felhígítani. A sokszínűségben is egy célért küzdünk és futunk, minden Jézus Krisztus személyében, összpontosul. Igyekezzünk őt minél jobban megismerni, legyen vele személyes kapcsolatunk. Ha sokszínű egyházunk hívei Krisztus arcát fogják szemléli az Eucharishtiában (az Oltáriszentségben), vele maradnak és belőle élnek, a szentségekből merítik az erőt, akkor jó irányba fog haladni az életük. Meg kell maradni Jézus közelében, fűzzük szorosabbra a vele való kapcsolatunkat.

– Köztudott, hogy Gábor atya szeret énekelni. Sok új egyházi éneket tanít meg a hívekkel. Honnan ered a zene iránti vonzalma?

Barcsek esperes úr mellett voltak nagyszerű káplánok is, az egyikük Józsa Attila atya volt, aki nagyon megszerette velem a gregorián egyházzene, de általánosán a szent ének, zene és a szép liturgia iránti érzékemet is fejlesztette, amelynek ő nagyszerű művelője ma is. A másik meghatározó személy, aki a szent zene és a liturgia iránti fogékonyságomat csak erősítette a már fentebb említett Barsi Balázs atya. Szent Ágoston mondását is szívesen ide idézem: aki szépen énekel, az kétszer imádkozik. Kodály Zoltán pedig vallotta, hogy a hang, az ének, a muzsika mindenkivel vele születik éppen úgy, mint ahogyan magyarnak születünk és az is maradunk bárhol is élünk a világon. Ezért mondogatta: Énekelni mindenki tud, aki beszél, és meg lehet tanítani énekelni. A mindenki tud énekelni elven próbálom a híveket én is buzdítani, néha kisebb nagyobb sikerrel. Tudjátok ez akarat kérdése is. Jelszavunk: amit nem tudunk azt megtanuljuk.

– 2014-től Egyházgellén végzi papi szolgálatát. Az eltelt évek alatt mit tartott legfontosabb feladatának megvalósítani a helyi egyházközség életében?

Küldetésemnek és feladatommak tartom részt venni az itteni közösség, a családok, és az egyének életében. Elérhetőnek lenni, ott lenni azok számára, akiknek szükségük van rám, akiknek lelkipásztori gondozását püspököm rám bízta. Igyekeztem jelenlétemmel megterjeszteni azokat, akik valamilyen családi ünnepükre vagy egy közös együttlétre – beszélgetésre meghívtak. Tegnap az ezüst misén a prédikációban azt hallottam, hogy a hívek, de akár az emberek többsége is nem azt várja el egy paptól, hogy haver legyen, hanem, hogy lelki atya legyen, azt szeretnék látni benne, hozzá akarnak menni lelki gondjaikkal, vele akarnak találkozni és beszélgetni, mint lelki atyjukkal. Nem az egyházi épületek felújítása tehát a prioritás számomra, bár ez is nagyon sürgető feladat (megjegyzem egyesek azt gondolják, ha fel van újítva egy templom, akkor az a pap sokat tett a közösségért, ez nem biztos, mert nem mindig jelenti ez a közösség hitéleti elmélyülését is). Ha van rá módom a szentmisék és ünneplések előtt szeretek a közösséggel együtt készülni a Jézussal való találkozásokra. Aki ismer tudja, hogy a templomban nemcsak a szentmisére fókuszálunk, bár kétségtelen, hogy ez a középpont, hanem szeretek imádsággal is készülni az ünnepre. Nem lehet előkészület nélkül belezuhanni a szentmise ünneplésébe. Ezért fontosnak tartom, hogy legyenek rendszeres szentgyónási alkalmak, csendes alkalmak az imára, de közös imádságok is a szentmisék előtt. Nem igen helyeslem a templom előtti fölös-

leges szószátyár beszédet a szentmise előtt, főleg, ha már imádkozik bent a közösség, szerintem időben kell érkezni és ami még fontosabb bekapcsolódni a közös imába.

– Időközben több pályázat is megvalósult a templomfelújítással kapcsolatban amelyeket Ön szorgalmazott az eltelt nyolc év alatt. Melyek ezek?

Csak címszavakban jegyzem le, mert nem szeretném, hogy önfényezésnek tűnjön:

– Templom falainak vízszigetelése vegyi injektálással, 2022

– Harangjaink újra villamosítása, harangszék, padlózatok és lépcsőzet felújítása, 2020 – 2021

– A szentély és a templomhajó ólomüvegablakainak restaurálása, és a kórus ablaknyílásainak ólomüvegezése, 2020 – 2021

– Tetőszerkezet felújítása, 2020

– Kovácsoltvas kereszt (szentély felett) és kovácsoltvas illetve pléhezett tetőtéri ajtó felújítása, 2020

– Templomhajó falkutatása és restaurálása, 2019-2020

– Új hangtechnika, 2019

– Falnedvesedés és salétromosodás felmérése, vízszigetelési projekt kidolgozása, 2019

– Új megvilágítás, 2018, 2020

– Falak restaurátori kutatása, 2018

– Gótikus szentély és freskók restaurálása, 2018

– Gótikus pasztofórium restaurátori kutatása és restaurálása, 2017–2018

– Műemlékvédelmi kutatás /építészettörténeti és művészettörténeti/, 2017

– Templom alaprajzainak elkészítése, 2017)

– Immaculata szobor restaurátori kutatása és restaurálása a templom előtti téren, 2015 – 2016

– Templomi szobrok, keresztek, liturgikus eszközök restaurálása, fazonzók, szentségi trónus, örökmécses, stációs keresztek elkészítése, 2017-2020

– Biztos vannak tervei a jövőre nézve is. Ismertetné velünk pár gondolatban?

A plébániatemplom folyamatos felújítása:

– a templom falainak vízszigetelése vegyi injektálással és a felületek restaurálása

– az esővíz elvezetése a gyűjtőcsatornába

– a templomhajó felújítása: padlózat, régészeti kutatás, padok, új fűtési rendszer, kórus, orgona, rózsablak ólomüvegezése

– a templombelső festetése

– a templom külső festetése

A lelki élet terén is van mit tenni, újítani kell a külső dolgokat, de azt hiszem, hogy a belső, a lelki megújulásra is szükségünk van, arra is hangsúlyt kell fektetni.

Köszönjük Gábor atyának a szép és tartalmas interjút.

A faluújság szerkesztői nevében Bali Mária: Öröm zsoltára c. versével köszöntjük a jubiláló lelkiatyánkat. Isten áldást kérjük a további szolgálatára, kívánunk jó erőt, egészséget és kegyelmekben gazdag, békés éveket egyházközségünk életében.

**Bali Mária:
Öröm zsoltára**

*Árassza bőven a Jóisten kegyelmét,
Erősítse vele felszentelt emberét.
Az élet harcában edzett legyen lelke
A legnemesebbekért lángoljon a szíve.
Balzsamra találjon gondok közepette
Hangtalan imában, csendben
szemlélődve.*

*A Teremtőt hallva a lombsusogásban,
Őt észelve a nap arany sugarában.
A szerető, hálás hívek könyörgése
Legyen életútján nagy-nagy segítsége.
Mint Jó Pásztor óvja, terelgesse nyáját,
S nyerje el Atyánktól örök boldogságát*

Bohony Irén

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK ÉLETÉBŐL

2022.4.24. – Húsvét 2. vasárnapja

Ezt a vasárnapot Fehérvasárnapnak, vagy Irgalmasság Vasárnapjának nevezzük. 15,00 órakor Az Isteni Irgalmasság Tisztelete Szentségimádást tartott a plébános úr a templomban, utána pedig Búzaszentelő Ájtatosságra került sor. A megszentelt búzából a hívek vihetek haza az otthonaikba. Bő és gazdag termésért imádkoztunk a templomban.

Búzaszentelő

2022.4.26. – Gábor Atyát köszöntötték 40. születésnapja alkalmából az esti szentmise után a gellei egyházközség területén működő közösségek tagjai beleértve a filiálisokat is.

2022.4.29. – Hálaadó szentmise lelkiatyánkért.

Ezen a napon töltötte be főtisztelendő Jankó Gábor plébános úr a 40. születésnapját. Hálaadó szentmisén vehettünk részt, melyen a jeles nap alkalmából a Gellei Önkormányzat nevében községünk polgármestere, Iván Lajos köszöntötte, majd imádkoztunk érte, hogy tartsa meg a Jó Isten őt erőben és egészségben hívei körében, még sok-sok évig.

Hálaadó szentmise

2022.5.1. - Crux együttes

A vasárnapi szentmisén 11, 00 órakor koncertet adott a Crux együttes. Énekeikkel és hangszereikkel tették szebbé húsvét 3. vasárnapját.

2022.5.2. - Acies

Az Egyházgellei Apostolok Királynéja Curia praesidiuma május 2-án ünnepelte a Mária Légió legnagyobb ünnepét, az Aceist, és egyben a Mária Légió alapításának a centenáriumát. Hétfőn este az egyházgellei Szent Péter és Pál plébániatemplomban az aktív légiós testvérek a szentmise keretében megújították fogadalmukat. A szentmise főcelebránsa Öexc.Dr. Pápai Lajos, nyugalmazott győri megyéspüspök volt.

2022.5.8. – Jó Pásztor vasárnapja

Május 8-án, Jó Pásztor vasárnapján 33. alkalommal tartották meg a Ko-

máromi Imanapot, melyen a papi és szerzetesi hivatásokért, illetve magyar főpásztorért imádkoztak a hívek, A szentmise főcelebránsa Öexc.Orosch János, a Nagyszombati Főegyházmegeye érseke volt. Az orosz-ukrán háború mihamarabbi befejezéséért is imádkoztak.

2022.5.13. Bacsfa-Szent Antal

Május 13-án, pénteken a Szűzanya fatimai jelenésének évfordulóján

Bacsfa

imádkozhattunk és engesztelhettünk a világbékeért. Az ünnepi szentmisét Lépes Lóránt atya, a felvidéki Mária Rádió igazgatója mutatta be az oltártestvérekkel. Ugyanezen a napon este 19,00 órai kezdettel a Gellei Kultúrház fenti kistermében „Út a végtelenbe - Isten szolgája” címmel egy, Esterházy Jánosról szóló dokumentumfilmet nézhettek meg az érdeklődők és beszélhettek az alkotókkal, Sztruhár Izrael Diánával és Sztruhár Györggyel.

2022.5.22. – Nagymagyar

Ismét elmehettünk a nagymagyari Szent Rita-búcsúba, mert a pandémia már megengedte. Autóbuszszal menünk Egyházgelléből, de volt, aki gyalogosan érkezett a gyalogos zárandokcsoporthoz.

Nagymagyari Szent Rita-búcsú

tal, melynek vezetője Méhes Richárd volt. A szentmisét Zvolenský érsek úr mutatta be, az oltártestvérekkel együtt. A szentmise szónoka Dr. Martos Levente Balázs, a Budapesti Központi Szeminárium rektora volt. A szentmise végén rózsaszentelésre került sor.

2022.5.29. – Elsőáldozás

Május 29-én, vasárnap 24 kisgyermek vette magához az oltáriszentséget. A gyermekek szépen felkészültek, elvégezték a szentgyónásukat és izgatottan várták a vasárnapot. A szentmise után kiértékeltek a rajzversenyüket is. Már nagyon kíváncsiak voltak, hogy kik lettek a helyezettek. A nyertesek a következők: Mészáros Veronika, Fialka Ágoston, Polák Szilárd, Szógyi Anna, Pongrácz Anna és Szabó Ádám. Az elsőáldozóknak és a nyerteseknek szívből gratulálunk!

2022.6.5. – Ógelle

Pünkösdvasárnap Ógellén minden évben imaórát tartunk a kápolnánál. Ebben az évben is így volt. A helyi plébános úr elzarándokolt a csíksomlyói pünkösdi búcsúra, ezért Nagy Tibor jókai plébános úrral végeztük az imaórát. Köszönjük neki, hogy eljött hozzánk. Egyben köszönjük a többi lelkiatyának is, Mikus Csaba atyának, Schrankó László atyának és Nemes Attila atyának, akik a pünkösdi szent-

Elsőáldozás

misét elvégezték egyházközségünk területén, hogy a hívek ne maradjanak szentmise nélkül és plébános urunk pedig imádkozhasson értünk Csíksomlyón a Szűzanyához.

2022.6.16. Úrnapja

Az Úr Szent Testének és Szent Vérének főünnepje a katolikus egyházban az Oltáriszentség ünnepe: Az ünnep célja az eucharisztikus Jézus melletti ünnepélyes hitvallás, amelynek a leglátványosabb eleme a körmenet. Úrnapján a hívek az oltáriszentséget kezében hordozó pap vezetésével kilépnek a templomból és felmutatják településüknek hitük szent titkát: a velünk élő Jézust. A körmenet Egy-

házgellében is megvalósult. A hívek négy sátrat készítettek, melyeket méltó módon feldíszítettek, majd oltárt helyeztek el bennük. Az ünnepi körmenet alatt mindegyik sátonál megállt a plébános úr, a feldíszített oltárnál elhelyezte az Oltáriszentséget, felolvasott egy-egy, az eucharisztia alapításáról szóló szentírási részt, majd szentségi áldást adott.

2022.6.26. – Bértálmázás

Június 26-án, vasárnap délelőtt 34 diák vette fel a bértálmázás szentségét. Bértálmázóink egy éves felkészülés után részesülhettek a felnőtté válás szentségében.

Összeállította: Bohony Irén

Elsőáldozás

Iskolánk életéből

Családi nap az Egyházgellei Alapiskolában

Idén június 3-án, két év kihagyás után újra sikerült megrendezni a hagyományteremtő Családi napot az Egyházgellei Alapiskolában. Hónapok óta terveztük, szerveztük a programokat, míg végül elérkezett a kiválasztott nap. Délelőtt 11 órára meglepetésvendég érkezett a gyerekekhez. Kalmár Zsolt – magyar válogatott labdarúgó, a DAC csapatkapitánya – jött hozzánk egy kis kötetlen beszélgetésre, autogramosztásra. Először iskolánk tanulói egy rövid műsorral köszöntötték a kedves vendéget, majd kérdezhetek a labdarúgó életéről, pályafutásáról. Ezután minden érdeklődő kapott autogramot fényképre, sálra, mezre vagy készíthetett közös fotót az ismert focistával. Valamennyiünk számára nagyon kedves emlék marad ez a találkozás.

12 órától készülődő szülők kezdték meg munkájukat az iskola földszinti folyosóján és az iskola udvarán előre elkészített „standokon”. Ugyanis hetekkel ezelőtt két, szülőket érintő programot hirdettünk meg. Az első egy főzőverseny, ahova az osztályokat képviselő szülői csapatok nevezhettek be, bármilyen általuk választott étellel, amelyet a helyszínen kellett elkészíteni. A második egy sütisütő verseny, ahova minden szülő a saját neve alatt nevezhetett be, és a kész sütit reggeltől gyűjtöttük az iskola folyosóján. Itt kapott helyet az üdítősarok is, ahol kofolát, szódát és különböző ízesítésű limonádét lehetett vásárolni.

A gyerekeknek szánt programok délután 2 órától kezdődtek az iskolaudvaron. A légvár, a többféle kézműves foglalkozás, arcfestés, csillámtetoválás, hajfonás, többféle társasjáték, lufis bohóc és az elmaradhatatlan „menetleve-

les játék” végén a zsákbamacska mind a gyerekek szórakoztatását szolgálták. A szülőket várta az egészségmérők csapata, a lányok, asszonyok új sminket és sminkelési tanácsokat is kaphattak.

Közben a kondérokban, sütőkben, katlanokban készültek a legkülönfélébb ételek: vadgulyás, halászlé, székelykáposzta, paprikás krumpli, csülkös babgulyás, hamburger, pácolt csirkemell szalmakrumplival, lángos, gofri. Az iskola folyosóján pedig az iskola szakács nénijeiből összeállított zsűri megkóstolta a több mint 40-féle sütit, és megpróbálta kiválasztani a 3 legfinomabb hagyományos és 1 glutén- és laktózmentes alkotást. Ezután mindenki vásárolhatott és kóstolhatott a finomabbnál finomabb édességekből. A sütisütő verseny eredményhirdetésére délután 4 órakor került sor, és a büszke anyukák átvehették a díjakat.

Fél 5-re minden étel elkészült az udvaron és közben megérkezett a két vendégszakácsból álló zsűri. Az értékelésénél – az ételek sokfélesége miatt – a zsűri 3 első díjat osztott ki. Az 1.B osztályt képviselő szülők székelykáposztája, a harmadikos szülők vadgulyása és a negyedikesek szülői csapatának lángosa lett a díjazott. A győztesek pedig igazán a gyerekek lettek, mert az 1.B, a 3. és a 4. osztály tanulói – aktív szüleiknek köszönhetően – egy általuk kiválasztott időpontban szabadnapot kapnak.

Ezután fél 6-ra megérkezett a Csalóközi Motorosok csapata, akik a káprázatos motorok bemutatása után próbakörre vitték az erre vállalkozó gyerekeket és felnőtteket.

Közben a 7 órára meghirdetett tombolahúzásig elfogytak a szülők által elkészített ízes ételek és a finomabbnál finomabb sütik, így ekkor már a sütiverseny közönségszavát is kihirdettük.

A tombolán néhány kisebb és egy fődíjat sorsoltunk ki. Reméljük, hogy a fődíj – egy kerti grillsütő – már a közel-

jövőben jó szolgálatot tesz a győztesnek.

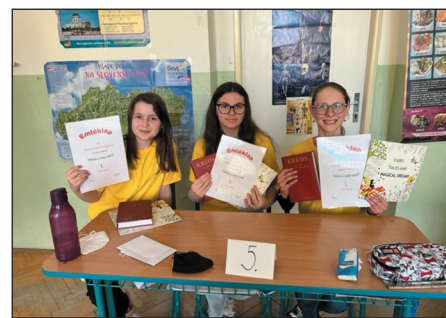
Este örömmel nyugtáztuk, hogy a sok-sok közreműködőnek köszönhetően sikeres napot zártunk. Köszönjük minden segítőknek, közreműködőknek és résztvevőknek, hogy munkájukkal, segítségükkel, részvételükkel hozzájárultak Családi napunk sikeréhez.

Trencsik Anikó
igazgató

TAVASZI PROGRAMOK

Költészet napja

2022. április 11-én iskolánkban megemlékeztünk a költészet napjáról. A tanulók osztályok szerint plakátokat készítettek, amelyeket ezen a napon elhelyeztek az iskola kerítésén. Ezek a

változatos és nagyon ötletes plakátok heteken át díszítették falunk fő- utcáját. Erre az alkalomra egy rövidfilmet is készítettünk a gyerekek szavalaival, amely megtekinthető az iskola Facebook oldalán.

Ezekén kívül a költészet napjára irodalmi és történelmi vetélkedőt hirdettünk meg a 7., 8. és 9. osztály tanulóinak. A benevezett 5 csapat nagyon izgalmas és sikeres versenynek volt részese.

Nyitott nap az iskolában

Idén újra sikerült meghívunk a jövőendő elsősöket és szüleiket az iskolába egy kis ismerkedésre, közös játékra, érdekes foglalkozásra. A húsvéti szünet előtti utolsó tanítási napon vidámság töltötte meg az iskola folyosóját. Tanulóink rövid műsorral fogadták a jövőendő elsősöket, majd mindenki saját kezűleg készíthetett húsvéti meglepetést.

Anyák köszöntése az iskolában

Május 6-án az iskola folyosóján köszöntöttük az édesanyákat. Az alsó tagozatos tanulók és az ötödikesek színes műsorral készültek erre az alkalomra. Előtte minden szereplő személyre szóló meghívóval invitálta meg édesanyját, nagymamáját. A műsor végén minden szereplő kis ajándékkal lepte meg az anyukáját.

Bala matematikaverseny

Két év kihagyás után idén újra megrendeztük a Bala matematikaversenyt. A május 25-én megtartott versenyen

43 tanuló – évfolyamok szerint – mérte össze a tudását. A verseny értékelésére június 14-én kerül majd sor, ahol a verseny megálmodója és szponzora, Német László mérnök és felesége Hajnalka, adják majd át a legjobbaknak a díjakat.

Tündérbert az iskolában

Egy régi tervünk valósult meg akkor, amikor május végén az iskola előkert-

jében a régi, nem működő szökőkút helyén fűszernövényekből és színes virágokból iskolaparkot alakítottunk ki. A régi álmot nem sikerült volna megvalósítani, ha sok szülő, gyerek és pedagógus nem fogott volna össze. Egy péntek délután nekifogtak, és megalkották az iskolai „Tündérbertet”: Frühwald Álló Marianna és Frühwald György, Czére Kriszina és Czére Zsolt, Cséfalvay József, Csánó Tamás, Túry Viktor, Pecsuk Péter, tanárok és gyerekek, Gelle Község önkormányzata

Mindenki gyönyörködhet benne, ezért vigyázzunk rá!

Köszönjük!

Beíratott elsősök névsora 2022/2023

1. Bohunyi András Pósfá
2. Brunczvik Gergely Egyházzelle
3. Cséfalvay Dorina Cséfa
4. Cséfalvay Lara Cséfa
5. Fegyveres Dávid Kislúcs
6. Gyökerez Réka Egyházzelle
7. Gyurkovics Dorina Ógelle
8. Leiner Erika Királyfiakarcsa
9. Marcell Jázmin Egyházzelle
10. Méry Ádám Egyházzelle
11. Nagy René Egyházzelle
12. Navrátil László Egyházzelle
13. Pecsuk Hanna Kislúcs
14. Pongrácz Brian Egyházzelle
15. Rabay Zsóé Nagylúcs
16. Sátor Kata Nagybudafa
17. Sidó Nóra Ógelle
18. Süli Ferenc Kristóf Nagybudafa
19. Szeder Csenge Kislúcs
20. Varga Ádám Nagylúcs
21. Varga Csaba Dunaszerdahely
22. Vass Amina Pósfá

Óvodáink életéből

A május a tavasz legszebb hónapja, nem véletlenül e csodálatos hónapban ünnepeljük az anyák napját is. Az édesanyák megbecsülése, tisztelete napjainkban fontosabb, mint valaha. Az óvodáink kisebb műsor keretén belül köszöntötték az édesanyákat. Június elsején a gyermeknapot ünnepeltük. Mindkét óvodában nagyon jól szórakoztak a gyermekek. Voltak különböző játékok, akadályversenyek, ezenkívül bábszínház és légvár várta a gyermekeket.

Egyházgellei óvoda élete képekben

Pillanatok a nagybudafai óvoda életéből

Jótekonysági bál

Udvarrendezés

Jótekonysági bál az óvodásokért!

*„Hadd fusson a gyermek álmok fuval-
latán,
Csapongva illanó arany lepkék után!
Legyen, mint a tavasz, vidám tekintetű,
Kis ajka zendüljön, mint égi csöngettyű!”*

Az óvoda pedagógusai nevében szeretnénk kifejezni hálánkat és elismerésünket azoknak a kedves szülőknek, akik időt és fáradságot nem kímélve megszervezték a már hagyományos Óvoda Bált.

Örömünkre szolgál, hogy vendégeink ismételten megtiszteltek bennünket jelenlétükkel, ezzel is bizonyítva támogatásukat kis óvodai közösségünk irányába. A budafai Micimackó Óvoda mellett működő Szülői Szövetség által szervezett eseményen együtt szórakozhattunk barátságban és összetartásban, feledve a hétköznapi gondjait. Nagy összefogás és lelkesedés jellemezte az előkészületeket és az ezzel együtt járó munkát. Szerencsések vagyunk mi, az óvoda pedagógusai, hogy a szülők összetartó közössége időt és energiát nem kímélve vette ki részét a feladatokból. Gyermekünk érdekében készek áldozatot hozni, segíteni, melyért köszönet jár. A jótekonysági bál bevételéből az óvodáink tevékenységeihez szükséges eszközöket, játékparkunkat szeretnénk bővíteni, ezzel is hozzájárulni személyiségük sokoldalú fejlődéséhez. Példaértékű és szívet melengető az a támogatás, amelyet a bál megvalósítása érdekében kaptunk. Szeretnénk köszönetünket kifejezni az óvoda mellett működő szülői közösség tagjainak, az önkormányzatnak, mindenkinek, aki támogatást nyújtott, akár előkészületekben, akár támogatói jegy megvásárlásával, tomboladíjak felajánlásával és anyagi hozzájárulással. Köszönet a felszolgáló személyzetnek, akik szintén jótekonysági célból ajánlották fel munkájukat.

Szeretném még kifejezni hálámat azoknak a kedves anyukáknak és apukáknak, akik az óvoda udvarának szobáiban fáradtak akár munkával, akár játékok ajándékozásával – gyermekeink nagy örömeire.

Mottóként szeretném Teréz anyja szavait idézni: *„Nem az a fontos, hogy mennyit adunk, hanem az, hogy azt szeretettel tesszük.”*

Cséfalvay Katalin

Egy templomi restaurálás nyomában

Régi templomos hely Gelle, erre még előneve, az „Egyház” is utal. Ugyanakkor az egyházzel kapcsolatos templom, a középkori épületek nagy részéhez hasonlóan, nem az eredeti formájában őrződött meg. Számos átalakításon esett át, változtattak a homlokzatán és a stílusjegyein is. Az utolsó nagyobb változtatás 1899 körül zajlott, 2015-ben pedig Jankó Gábor atya, a templom plébánosa kezdett bele egy nagyszabású restaurálásba, ami egészen a mai napig tart.

A Szent Péter és Pál apostolok tiszteletére emelt plébániatemplomot a 12. század végén és a 13. század első felében építették késő román stílusban. Elsőként az 1253-ból származó oklevelek említik a létezését. A román stílust főleg kősisakos, kéttornyú homlokzata hordozza.

Az egyházzel kapcsolatos Szent Péter és Pál római katolikus templom madártávlatból. A templom korábbi restaurálása két fázisban zajlott. Az első lehetett a komolyabb beavatkozás, ami a nyugati homlokzat átalakításával, a hosszház támpilléreinek és csúcsíves ablakainak kialakításával, valamint a szentély újraboltozásával járt.

A következő fázisban a homlokzatot megmagasították, ami szokatlanabbá tette az összképet, de visszatérést jelentett a korábbi állapothoz. Valószínűleg az első, fő restaurálás 1899 körül fejeződött be, a második, kisebb volumenű beavatkozás pedig 1915 előtt zajlott.

–Először felkerestük a Nagyszombati Kerületi Műemlékvédelmi Hivatalt, mondván, szeretnénk felújítani a templomot, hiszen az idő vasfoga jócskán megmutatkozott rajta – kezd beszégetésünket Jankó Gábor atya. – Ott előírták, milyen feltárásokat kell elvégez-

nünk a felújításhoz. Művészettörténeti és építészettörténeti szempontból szükségünk volt műemlékvédelmi kutatásra.

Utána az épület restaurátori kutatására került sor, majd a templomhajó régészeti, valamint a tetőszerkezet és a torony dendrokronológiai kutatására. (A dendrokronológia az egyetlen olyan kormeghatározási módszer, amely hosszú távon képes abszolút dátumozást biztosítani egy év pontossággal. – szerk. megj.) Mi ezt mind abszolvtuk.

– A kutatások eredményei magukkal hozták a következő lépést?

– A kutatásokban megnevezték, melyek azok a felújítások, amelyeket kimondottan restaurátornak kell elvégeznie, és mit végezhetnek iparművészek. A műemlékvédelmi kutatásoknál a fal jellegéből adódóan különböző nagyságú és mélységű kutatóablakok kerültek feltárára. Ezekből a szondázó ablakokból következtetni lehet az épület kifestéseinek periódusaira, a festék anyagára, technikájára. A szondázásra az épület belső és külső oldalán is sor került, próbáltak visszamenni az eredeti, legalsó vakolatréteghez. A dokumentáció során a kutatók felhasználták az előző kutatások anyagát is, összehasonlították az eredményeket, és ehhez a munkához párosult még egy levéltári kutatás is. Régen ugyanis az esztergomi érsekséghez tartoztunk, így az Esztergomi Prímási Levéltárban található plébániánk egyházlátogatási jegyzőkönyvei, melyek többségében latinul, helyenként magyarul íródtak. Ami írott anyag fellelhető egy templomról, és érinti annak művészettörténeti és építészettörténeti múltját, azt egy ilyen kutatás során fel kell dolgozni.

Jankó Gábor atya, az egyházzel

kapcsolatos plébánia vezetője. 2015-ben látott hozzá a Szent Péter és Pál római katolikus templom felújításához, hogy megújult köntösben hirdesse Isten dicsőségét.

– Ha jól tudom, a gótikus szentélyben találtak 13-14. századi freskókat is...

– A szentély freskói 1270 és 1320 közé datálhatók, ezek a legrégebbiek. De a szentély további felbecsülhetetlen értékei közé tartozik az 1400-as évekből származó gótikus szentségház, a pasztofórium is. Ezt faragott kőből készítették, és a gót ízlés legszebb díszítményével ékesítették: van itt 13. századi papi ülőfülke, illetve további falfülkék; egy, a romantika-gótika korából fennmaradt kőablak maradvány, és egy sírelék (kőepitáfium) 1633-ból. A templom jelenlegi barokk keresztelőkútja pedig a 17. századból származik.

– És mi mindent találtak még a templom többi részében?

– A templomhajóban végzett kutatások során további freskók kerültek elő. Ezek a 14. századból származnak, és a templomhajó északi oldalán található. A kóruson két női szent ábrázolása látható, az egyik nagy valószínűséggel Szent Ilona. Az északi fal nyugati részén pedig Szent Dorottya alakja látható, akit a kezében tartott kosár alapján tudunk beazonosítani. A feltárás során szembesültünk azzal, hogy valamikor az egész északi fal freskókkal volt díszítve, de ezeknek, sajnos, csak a töredéke maradt meg.

A párhuzamos déli oldalon nem találtunk freskókat. Ez abban az időben egyáltalán nem volt szokatlan jelenség, az északi fal volt a hidegebb, így arra

festettek. Ráadásul az északi oldalon régen keskenyebbek voltak az ablaknyílások, mint a déli oldalon. Így az északi oldalon lévő freskókat a déli ablakokon behatólag nagyobb felületen tudta megvilágítani.

– **Ezek azért nem mindennapi eredmények...**

– Nem panaszkodhatunk, bár kezdetben azt gondoltam, több freskót sikerül majd feltárnunk. A kisebb szondaablakok segítségével ugyanis különböző alakzatokra bukkantunk, így azt feltételeztük, hogy ez egész falon freskók lesznek. Sajnos, csupán a töredékét találtuk meg. Feltehetően a falnedvesedés, az ablaknyílások bővítése, illetve különböző változások miatt nem maradtak fenn teljes egészében.

– Egyébként szondázás jeleire bukkantunk a déli oldalon is, ahol találtunk színes réteget, bontottunk nagyobb felületet, freskók után kutatva, de hiába. Figyelemre méltó azonban a déli falon a román kori bejárat portál fragmentum, ami csakugyan freskórészlettel volt díszítve – de már csak töredékek láthatók. A román kori templomnak volt tehát egy déli bejárata is, de nem tudjuk, miért falazták be. Érdekesség, hogy a templomhajó külső oldalán található támpillérek nem gótikusak, csak utánozzák a szentély támpilléreit – amelyek viszont eredetiek! Ez arra enged következtetni, hogy azelőtt falazhatták be a déli kaput, mielőtt a templomhajó külső támpillérekkel gazdagították.

– A gótika nem a csillogásról szólt, viszont nagyon szép, gazdagon faragott köelemek jellemezték. Szentségházunk pedig kidolgozásában és nagyságában is kimondottan domináns, gótikus építmény, kevés ilyen maradt fenn a Kárpát-medencében.

A szentély ólomüveg ablakait is felújították, melyeken Szent István király, Árpád-házi Szent Erzsébet, Keresztelő Szent János, Szent József és a Lourdes-i Boldogságos Szűz Mária alakja látható.

– **Beszéljünk egy kicsit magáról a restaurálásról.**

– Többek közt sor került a templomhajó ólomüveg ablakainak restaurálására is, a szentély ablakai pedig tejüveget kaptak. Utóbbiról tudni kell, hogy a szentélybe az 1936–40 közötti időszakban színes ólomüveg ablakok kerültek – Szent István király, Árpád-házi Szent Erzsébet, Keresztelő Szent János, Szent

József és a Lourdes-i Boldogságos Szűz Mária alakjával. Nem számoltak azzal, hogy ott majd valakik később freskót találnak. **A színes ólomüveggel a szentélyt akarták kiemelni, mára viszont az intenzitásuk elnyomta a középkori elemeket, a feltárt freskóknak ez nem kedvezett.** A restaurálás során a szentély ólomüveg ablakai mögé tejüveg került, így a bejövő fény tompítva érkezhetett. A templomhajóban lévő négy, kék háttérszín ólomüveg ablak pedig katedrálüvegre lett cserélve, mely síkűveg, azaz átengedi a fényt, de átlátni már nem lehet rajta.

– **A templomi szobrokat és kegytárgyakat is restaurálták?**

– Igen, a templomi kegytárgyak, a szentek szobrai és a két Krisztus-korpusz is restaurálva lett.

Új szobortartó fakonzolok készültek a szobrok alá, felújításra kerültek a stációs keresztek, a gótikus örökmécses és a gótikus szentségi trónus is.

– **A koronavírus miatt kialakult helyzet gátolta valamiben a munkálatait?**

– A tetőzet felújítását a járvány ki-
robbanásának időszakában kezdtük el. A régi barokk tető teljes cserére szorult. **Volt olyan időszak, amikor nem volt a templom fölött tetőszerkezet.** Imádkoztunk is, nehogy esőt kapjunk. Az Úr végül megőrizte bennünket, mert három hónapig tartottak a munkálatok, és nem is volt eső. Jót nevettem rajta, mikor visszahallottam a mezőgazdászoktól, hogy azért nincs

eső, mert Gellében a plébános csináltatta a tetőt.

Jézus kereszthalála Szűz Mária és Szent János apostol alakjával.

– **Milyen tervek várnak még megvalósításra?**

– A templomhajót szeretnénk kifesteni tört fehér színre, amilyen a szentélyünk is. De először még a templom szigetelését kell megoldanunk. A falnedvesedés miatt injektálni kell a falakat (utólagos szigetelés, mely során vegyi anyagot fecskendeznek a nedves falszerkezetbe – szerk. megj.), kívül-belül pedig mintegy 2,5 méter magasságban le kell verni a vakolatot. **A templomhajóban esedékes lesz egy régészeti kutatás is, hogy új talajszekerezet készülhessen,** majd ezek után kerülhet sor a festésre. Sok mindent sikerült már realizálnunk. Legutóbb például a harangjainkat újra villamosítottuk, de felújításra került a harangszék is. És persze a hangtechnikai felszerelésünk is az újdonságok közé sorolható.

– **Gondolom, az anyagi források előteremtése nem kis feladat egy ilyen volumenű rekonstrukciónál...**

– Valóban, sokszor ez bizonyul a legnehezebb feladatnak. A szlovák kulturális minisztériumtól, a gellei önkormányzattól, a hívektől, az egyházzellei családoktól, a szövetkezetektől és vállalkozóktól érkezik a támogatói adomány. Vannak látható jelei a munkának, de az ember azt gondolja, hogy a felújítás gyorsabb ütemben fog megvalósulni. Nem olyan egyszerű ez, rengeteg előkészítő munkával jár, hogy egy-egy projekt sikeres legyen. Nem szívesen bocsátkozom előrejelzésekbe, de úgy gondolom, **a következő tíz évünk még bőven tartogat számunkra felújítanivalót.**

**Az Új Nő nyomán - Sallay Erika
Dömötör Ede felvételei**

A Mária Légió centenáriuma

„A Mária Légió a katolikus Egyház igazi arcukat jeleníti meg.”

XXIII. János pápa

2022. május 2-án két év kihagyás után újra szabadon, közösségekben ünnepelhettük meg a Mária Légió legnagyobb ünnepét, az ACIEST az egyházzel Szent Péter és Pál plébániatemplomban. A latin „acies” szó csatarendbe sorakozott sereget jelent. Illő elnevezés arra az ünnepségre, melyen a légiósok összesereglenek, hogy újból megvallják Mária, a Légió Királynője iránti hűségüket, s egyben erőt és áldást kérjenek Édesanyjuktól egy újabb évre a gonosz hatalmak ellen folytatott harcukhoz.

Ilyenkor az aktív légiósok az ünnepi szentmise keretén belül fogadalmat újítanak. A Curia lelkivezetőjének tanácsára megemlékeztünk a Mária Légió centenáriumáról is. Az ünnepi szentmisét Öexc.Dr. Pápai Lajos, a Győri Egyházmegye emeritus püspöke mutatta be. Az eredeti tervek szerint a Mária Légió vezetősége, a dublini székhellyel rendelkező Concilium a 100. évfordulóra hatalmas megemlékezésekre készült a világ minden táján, és erre buzdította a mozgalom egyes curiáit is. Sajnos közbejött a világjárvány, ami mindent megváltoztatott, így az ünnepségek is elmaradtak. A mindennapi élet helyreállításával a világszervezet utólag próbál e szép kerek évfordulóról megemlékezni.

A Mária Légió rövid története

Írországból, Dublinból, 1921. szeptember 7-én, Szűz Mária születésnapjának előestéjén alapította néhány személy, akik valami nagyot akartak tenni Jézusért. Az alapítók az Egyház harcát szemlélve, a Római Birodalom hadseregének nevét és kifejezéseit alkalmazták magukra. A Mária Légió serege és fegyverei azonban nem e világból valók. Az alapítástól eltelt időszakban Földünk minden részén elterjedt ez a katolikus világi lelkeségi mozgalom. Közép-Kelet Európa országaiban csak 1989 után ismerhették meg, mivel a kommunizmus évtizedei alatt tilos volt mindennemű egyházi

közösség, csoportosulás létrehozása, terjesztése.

Szlovákiában az 1990-es években először Komáromban, majd Zselőzén jöttek létre csoportok. 2002-ben Egyházzel alakult meg az első praesidium „Szentlélek Mátkája” néven, amely májusban megalakulásának 20. évfordulóját ünnepelte. Az eltelt időszak alatt sok változás történt a közösség életében, 2006-ban megalakult a Csallóköz első curiája, az Apostolok Királynője Curia, amely jelenleg hat praesidiummal működik. A mozgalom elsődleges célja a világiak lelki fejlődésének és apostoli tevékenységének előmozdítása egyházi vezetés mellett, a Szűzanya zászlaja alatt, Krisztus országának mielőbbi megvalósulása érdekében.

A Mária Légiót az elmélyülést kereső, hitüket megélni és továbbadni kívánó emberek választják. Aki komoly elhatározásra jut és a közösség tagjává válik, a Szent Szűz tisztaságát, szeretetét, alázatosságát, egyszerűségét, szolgálatát teszi magáévá. A mozgalom lényege a felismerés: „ahogy Mária adta a világnak Jézust, úgy kell nekünk is mindennap megmutatnunk Őt az embereknek.”

Bognár Laura

Szent Péter és Szent Pál közös ünnepnapja június 29-e Templomunk búcsúja

A búcsú rendszerint a templom felszentelésének vagy védőszentje nevének emléknapja. A templomépítés egyik feltétele a középkorban, de tulajdonképpen napjainkig az volt, hogy minden templomnak kellett legyen patrocíniuma, védőszentneve, illetve titulusa, templomcíme. Az egyházjog a patrocínium és a titulus között különbséget tesz: védőszentnek azt nevezi, akinek oltalma alá helyeznek valamely templomot, titulusnak pedig a nem szentre, hanem valamely hittitokra, vagy isteni személyre való utalást (pl. Szent Kereszt, Szentháromság, Szentlélek).

A mi templomunk védőszentje Szent Péter és Szent Pál, a két fő apostol. (Tudott dolog, hogy eredetileg csak Szent Péter volt a védőszentje, ezt azonban még a középkorban kiegészítették Szent Pál apostol nevével is.) A két apostolnak: Szent Péternek, az apostolfejedelemnek és Szent Pálnak, a népek térítő apostolának közös ünnepe azért lett június 29-e, mert a hagyomány szerint ugyan különböző években, de mindkettőjük ugyanezen a napon szenvedett vértanúhalált. Van persze saját ünnepük is: Szent Pálnak január 24-én (Pálforduló), Szent Péternek február 22-én (Szent Péter székfoglalója, népi nevén Üszögös Szent Péter). Az egyház már a 3. század közepétől megülte közös tiszteletüket is, június 29-én. Az 5. században Nagy Szent Leó már az egész földkerekségen elterjedt ünnepről be-

szél. A két apostol közös ünnepének, úgy, mint a legnagyobb ünnepeknek, egykor vigíliája és nyolcada is volt.

Szent Péter és Szent Pál ábrázolásának formái már az ókorban kialakultak, falfestményeken, oltárszobrokon egyféleképp, jellemző attribútumaikkal ábrázolták: Szent Pétert kulccsal vagy kulcsokkal (a mennyország kulcsai), Szent Pált pedig karddal (amivel lefejezték). Fölsorolni is nehéz, hogy hány templom védőszentje lett akár csak a mi vidékünkön Szent Péter és Szent Pál (Pozsonyeperje, Farnad, Illésháza, Komját).

A néphagyomány is jeles ünnepként tartotta számon Péter és Pál napját. Sok helyen úgy tudták, hogy ekkor szakadt meg a búza töve, tehát kezdődhet az aratás. Szokás volt,

hogy az ünnepet „aratók miséjével” kezdték, amikor is a magukkal vitt aratószerszámokat is megáldatták. Falunkból erre nincs írásos történelmi adat, de a közeli felső-csallóközi Csütörtökből igen.

Templomunkban Szent Pétert és Szent Pált, a templom két védőszentjét többször is ábrázolták. A szentély keleti külső falán, egy rendkívül rossz állapotban lévő freskón szinte alig ismerhetők föl az alakok: Szent Péter glóriája és Szent Pál kardja azonban felismerhető. Ez a freskó a templomépítés idejéből való, tehát a 14. század közepéről. A szentély belső keleti falán az apostolok sorában aránylag jó állapotban van a két apostol alakja. Sajnos ennek a falfestménynek az egységét is megbontja a 19. század végi nagyobb keleti ablak bevágása, akárcsak a külső freskóét. A diadalív két, hajó felőli oldalán az újkorban helyezték el a templom két védőszentjének a szobrát.

Június 29-e, Szent Péter és Szent Pál közös ünnepe tehát a templom búcsúja. De a templom búcsújához szinte a kezdetektől világi szokások is járultak, hisz a társas összejövetelek igen jeles formájává vált. A templom ünnepe mellett a falu ünnepe is lett. Ezt akarják idén a falu igazi bensőséges ünnepévé tenni a Péter-Pál falunapok szervezői.

Kovács László

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

A Hírmondó legutóbbi (áprilisi) számának megjelenése óta kétszer ülésezett a község képviselő-testülete. Rövid beszámoló az ülésekről.

Testületi ülés – 2022. április 26.

Az ülésen megjelentek: Iván Lajos polgármester, Jákli Erika jegyzőkönyvvezető és a testület tagjai: Bohony Irén, Gencs Kinga, Farkas László, Láng László, Menyhart Blanka, Ravasz Béla, Špaček György és Usačov Péter. Az ülés napján a község lakosainak száma 2 153 fő.

A polgármester beszámolója

- a gellei kultúrházban szavalóversenyre és Gyökeres Kinga Kínáról szóló előadására került sor,

- folyamatban van a cséfaai játszótér bővítése,

- beszerelésre került az új légvédelmi sziréna, mely távvezérelhető és manuálisan is működtethető,

- GPS berendezések kerültek beszerelésre a közterület-fenntartók által használt traktorban és a „multicar”-ban,

- a kultúrház belterének felújítására benyújtott pályázat kiértékelését augusztusra tették át,

- a polgármesteri hivatal az iskolaügyi minisztériumhoz fog fordulni a „politechnikai műhely” épületének rendbetételére,

- községünk szülötte, Bittera Norbi Nepált vette célba, a község szimbólumait is magával víve.

Napirendi pontok

A testület hosszasan tárgyalta az **IPH vállalat képviselőivel**. Emlékeztetőül: a márciusi ülésen a testület nem volt határozatképes (vagyongazdálkodási kérdésekben 3/5-ös többségre van szükség). Az említett vállalat a ma esti ülésen több mint egy órában vázolta az eddig megtett lépéseit és terveit a nagybudafai kataszterben, ipari célra kijelölt területtel kapcsolatban. A vállalat képvisített egy határozati javaslatot a testület részére, melyben egy új együttműködési szerződés aláírását javasolja annak érdekében, hogy megtegye a szükséges lépéseket az ipari park kiépítésére. Mivel a javasolt szerződés több jogi kérdést is felvet, a testület megbízta Iván Lajos polgármestert egy jogással történő találkozó megszervezésére, hogy a község számára legelőnyösebb és jogilag megfelelő együttműködés szülessen.

A testület elviekben támogatja a helyi **mezőgazdasági szövetkezet** kérvényét a község (93.75 hektár területű) szántóira vonatkozó bérleti szerződés meghosszabbítására. A testület több pontban is hiányosnak találta a beérkezett szerződési javaslat szövegét, ezért megbízta a polgármestert annak feltöltésére.

Testületi ülés – 2022. május 31.

Az ülésen megjelentek: Iván Lajos polgármester és a testület tagjai: Bohony Irén, Farkas László, Láng László, Menyhart Blanka, Ravasz Béla, Špaček György, Usačov Péter és Viola József. Az ülés napján a község lakosainak száma 2 154 fő.

Ipari terület

A hagyományos ülésrendtől eltérő programpontról kezdődött a májusi ülés, mégpedig a község ipari felhasználásra kijelölt területének megszerzésében érdekelt IPH vállalat beszámolójával. A vállalat két képviselője (Kovács, Jakša) ismertette azokat a lépéseket, amelyeket a múltban tettek annak érdekében, hogy a községgel különleges elbírálás mellett (a piaci árnál alacsonyabb összegért) vásárolhassák meg a nagybudafai kataszterben lévő területet. A vállalat képviselői elmondták: céljuk, hogy a községgel egyezsége jussanak, de ahhoz, hogy megfelelő befektetőt találjanak, a község részéről is elvárják a flexibilitást (különleges elbírálás az eladásnál, a falufejlesztési terv változtatása, a fejlesztési illeték részletben történő megfizetése, stb.). A vállalat képviselői a múltban sikeresen véghezvitt projektekkel érveltek, és azzal, hogy – elmondásuk szerint – nélkülük az ipari park megvalósítása nem lehetséges.

Iván Lajos, Gelle község polgármestere, a község jogásával történt egyeztetésre hivatkozva elmondta, hogy a község jelenleg nem áll szerződéses viszonyban a befektetővel és nincs jogi alapja annak a követelésnek, hogy az IPH vállalattal kössünk szerződést. Azt is ismertette, hogy az előző megbeszélések fényében nincs akadálya annak, hogy az említett területet versenytárgyalás keretében pályáztassa meg az önkormányzat, ezáltal a község érdekeit leginkább szolgáló legjobb ajánlat mellett történjen meg az eladás.

A fentiek alapján a polgármester ja-

vasolta, hogy a község versenytárgyalás útján értékesítse az ingatlant. A javaslatot a testület egyhangúlag támogatta.

A polgármester beszámolója

- Idén töltötte be 40. életévét községünk plébánosa, Jankó Gábor atya. Ezúton is kívánunk neki jó egészséget és kitartást a szolgálathoz!

- Idén első alkalommal és hagyományteremtő céllal állított májusfát az önkormányzat a piacon.

- Elkezdődött a polgármesteri hivatal épületének felújítása. Többek között szigetelik a tanácsterem falát, ablakcserejére és új radiátorok felszerelésére kerül sor a tanácsteremben. Az irodák ablakait is lecserélik, valamint az épületet csatlakoztatják a szennyvízhálózatra.

- A cséfaai temetőben a vihar következtében leszakadt egy tölgyfa ága. Az esetleges sérülések elkerülése érdekében a fát szakértő vágta vissza.

- Szülők szorgoskodtak a nagybudafai óvoda udvarán, újrafestették a játköveket és rendbetették az udvart.

- A helyi önkéntes tűzoltóegyesület segédkezett a felhőszakadás idején, valamint versenyeken vett részt. Öröndetes hír, hogy a testület tagjai megszerezték a szükséges képesítést, hogy tűz esetén is bevetethők legyenek.

- Az önkormányzat és a sportegyesület anyák napi majálist szervezett, valamint újra volt gyermeknap a helyi sportpályán – mindkét eseményt nagy érdeklődés és siker követte.

- Idén először került megrendezésre táncbázis.

Napirendi pontok

Iván Lajos polgármester kezdeményezte községünk tagságának megszüntetését a „Mikroregión Dunajská Magistrála” szervezetben, arra hivatkozva, hogy a szervezeti tagság egyelőre nem hozott pályázati lehetőséget a községnek. Mivel az elkövetkező időszakban várhatóak pályázati kiírások, így ezt a javaslatot a testület nem támogatta.

A polgármester beszámolt a hagyományteremtő céllal megrendezendő Gellei Péter-Pál Napok programjáról, mely az elmúlt években eléggé elapodó falunapot hivatott kiváltani.

A testület tárgyalta a beérkezett lakossági kérvényekről, valamint a község pályázati lehetőségeiről.

Usačov Péter

Bevetésen

A májusi intenzív esőzések idején hirtelen lezúduló víztömeg sok esetben megkeserítette lakosaink életét, főleg azokon a helyeken, ahol az építkezések során el lett hanyagolva az esővíz elvezetésének lehetősége, s ezáltal az esővíz felgyülemlése veszélyeztette az ott élő lakosok vagyonát. Ilyen esetekben kapott segélyhívást a gellei tűzoltó csapat, amikor is az éjszakába nyúló bevetések alkalmával mindig becsületesen helytálltak.

Jó érzés tudni, hogy van községünkben egy összetartó csapat most már kiiskolázott csapat, melynek tagjai időt, energiát nem sajnálva mindig készek a bajbajutottakon segíteni. Köszönjük.

-il-

Tűzoltósiker

Meghozta gyümölcsét a rendszeres szorgalmas edzések sorozata a Gellei Önkéntes Tűzoltó Testület Női csapata számára, akik az egyik körzeti tűzoltóversenyen Felsőpatonyban a harmadik helyezést érték el. Sikerükhöz szívből gratulálunk, a további munkásságukhoz, pedig erőt, egészséget és kitartást kívánunk.

Szennyvízcsatorna hálózatunkról röviden

Mivel az utóbbi időben, de főleg intenzív esőzések idején egyre több gondunk van a községi szennyvíz csatornahálózat üzemeltetésével, s ezáltal érthetően egyre több támadás és vádaskodás éri a községi hivatalt s a polgármester személyét, fontosnak tartom, hogy szót ejtsünk a rendszer körül kialakult problémák és az ismeretek hiányából kialakuló félreértések sorozatáról. De kezdjük az elején.

Még a 2000-es évek kezdetén jött a lehetőség, hogy községünkben Európai Unió pályázatból megvalósuljon egy szennyvízcsatorna hálózat, ami azokban az időkből falusi szinten még nem igazán volt elterjedt.

Községünk akkori polgármestere, Ravasz Béla, azonban előre látóan azonnal foglalkozni kezdett a lehetőséggel, s tapasztalataimból kifolyólag igazolhatom, hogy óriási előkészítő adminisztratív és szervezői munkát végzett annak érdekében, hogy ez, a régiókban akkor még kissé lebecsült lehetőség megvalósuljon. Munkája eredményét bizonyítja, a jelenlegi községi kanalizáció rendszer létrejött, ami az elkészültéig, az egész község területén következőket tartalmazta:

Kanalizáció hálózat

- 10 493 m gravitációs (öneséses) hálózat
- 7 436 m nyomásos hálózat
- 17 929 m összesen**

Háztartási bekötések, csatlakozások

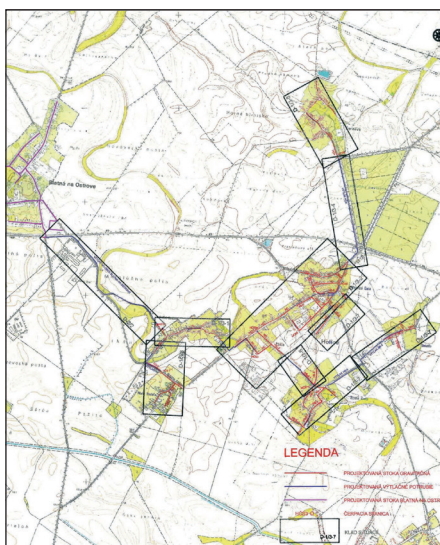
- 2 750 m (500 darab) gravitációs bekötés
- 275 m (50 darab) nyomásrendszerű bekötés
- 3025 m összesen**

Szivattyú állomás

- **13 darab** átömlesztő állomás

Ellenőrző akna (sakta)

- **324 darab**

Elmondhatjuk, s mellékelt térképen is látható, hogy 2006 és 2010 között összesen **20 924 m**, vagyis közel **21 km csővezeték** került a föld alá. Ekkora méretű építkezés sem előtte, sem azóta nem történt községünkben, mert a hasonló időkből megvalósuló ugyanolyan fontosságú gáz és vízvezeték szerelése sem volt olyan horderejű, mint a csatornahálózat megépítése. A hálózat kapacitása **9,2 liter lett** másodpercenként, vagyis **272 m³ naponta**, ami bőségesen megfelel az akkori 1800 létszámú lakosság, de a mai 2150 lakos szennyvíztermelő mennyisége elvezetésének is. Természetesen ezek a számok azóta már községünk folyamatos fejlődésének köszönhetően lényegesen emelkedtek. Közben az egész kanalizációs rendszert a községtől 2010-ben átvette saját tulajdonába és gondozásába a Nyitrai Nyugat szlovákiai Vízművek, minek által községünk az intézmény részvényesévé vált.

Azonban annak ellenére, hogy a község lakosságának a mai napig csak kb. 55% veszi igénybe a szennyvízcsatorna hálózat használatát, a kanalizációs rendszer üzemeltetésével valami még sincs trendben. Szomorúan tapasztalják, s szenvedik el mindezt a kanalizációs rendszer végén élő lakosaink Nagybudafán, aholis intenzív esőzések után a kanalizáció feltöltődése által az ellenőrző aknákból elképzelhetetlen büzzel, szinte azonnal fel tör a szennyvíz esővízzel keverve, s elárasztja utcájukat, kertjeiket, ellehetetlenítve, és megkeserítve egyébként békés életüket.

Mivel ezt az állapotot addig senki sem oldotta, így a Vízművek sem foglalkoztak különösebben vele.

Tapasztalva ezeket a megdöbbentő tényeket még 2019-ben elkezdtem foglalkozni ezzel az elkeserítő helyzettel. Azonnal kérvényeztem a Vízművek dunaszerdahelyi igazgatóságát, hogy az 1-es számú átömlesztő állomást (a BALA vállalat mellett Nagybudafán) azonnal lássák el erősebb szivattyúkkal, hogy tudja leüríteni a hálózat végén lévő csőrendszert a 63-as főút felé Somorja irányába. A válasz egyértelmű volt: a szivattyúk elég erősek, a csere még erősebbekre hiábavaló lenne, akkor sem bírná elnyomni, mivel a somorjai szennyvíztisztító állomásunkig **még a rendszerre csatlakozik Sárosfa, Tárnok, Nagyszarva, Bacsfa, Tejfalu,** és szennyvizünk csak azután éri (érné) el a végcélját. Egyébként ezek a falvak is hasonló gondokkal küszködnek. Vagyis a hibát ne ott keressük. Akkor tudtam meg azt a megdöbbentő valóságot is, hogy a Nyitrai Vízművek még 2017-ben a csentőfai kanalizáció utolsó ellenőrző aknájánál **a gellei hálózatra csatlakoztatták Felsőpatony jelenleg üzemelő szennyvízhálózatát is.** Azután javasoltam, hogy a Vízművek a lehető leg-rövidebb időn belül pályázzon meg, és építsen meg egy új szennyvíztisztító állomást valahol Ógelle és Kislúcs határában, **amelyre csatlakozhatna Gelle, Lúcs, Sárosfa Nagyszarva, Süly, Felsőbár, esetleg Keszölcés és Felsőpatony, valamint Mihályfa község.** Persze erről a javaslatról hallani sem akartak, mivel az Unió lehetőséget már akkor a Somorjai szennyvíztisztító állomás modernizálására szánták. Sajnos nem a bővítésére, mert a tisztító állomás körüli területek már a csallóközi építkezési láz áldozatává váltak. A kapacitás növelésén pedig csakis a bővítés segíthet.

Mondanom sem kell, hogy mit éreztem ezen információk hallatán.

Újra kérvényeztem egy megoldást a vízművek részéről a gellei áldatlan állapot orvoslására. Az egyik válasz az volt, hogy minek, hiszen a lakosság így is alig (55%-ra) használja ki a rendszer kapacitását (ez viszont így van, mert sokan megtehetnék, de a felháborítóan magas (100,-€) elszállítási árak ellenére

sem hajlandóak rácsatlakozni a rendszerre pedig az sokkal gazdaságosabb megoldás lenne).

Ekkor azonban az történt, amire egyáltalán nem számítottam. A vízművek feltételezte, hogy a gondot a házak csatornáiból a kanalizációba vezetett esővíz (ami egyébként nem megengedett) okozza, s ennek bizonyítására és felderítésére vásároltak egy füstgépet és a kanalizációs rendszerbe fújatott füst esőcsatornákban való megjelenése által kezdték kiszűrni és büntetni azon lakóházak tulajdonosait, akiknél megjelent a füst az esőcsatornában. Ez a kezdeményezés nem vezetett semmilyen megoldáshoz, csupán az történt, hogy az érintettek közt elterjedt a hír, hogy a polgármester a lakosokra uszította a vízművek embereit. Persze ezt feltételezést azóta sem mosta le róla senki és semmi.

Tehát ez a szerencsétlen ötlet csak rosszat hozott, de megoldást nem.

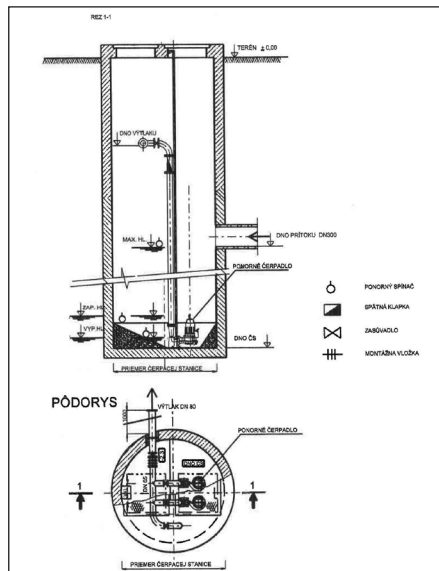
Meg kell, hogy említsük azt a tény is, hogy nagyobb, intenzívebb esőzések idején egyes utcáinkban az esővíz elvezető tavak (pl. Tiktó, Puható, Fejestó, Bárcs, stb.) likvidálása, valamint azok beépítése, s az esővíz további elvezetése megoldásának elhanyagolása következtében az esővíz felgyülemzése óriási gondokat okoz.

Például az egyházgellei Új utca hosszanti közepe 60 cm-rel mélyebb a két végénél. Az esőelnyelők a szennyvízhálózat építése közben tönkre lettek téve, nem lettek visszaépítve eredeti állapotukba, az utca déli végén megépített esőelvezető csatorna a magánterület védelme okából szándékosan el lett dugaszolva, tönkre lett téve, így kisebb

felhőszakadás esetén 30-40 cm-es vízréteg halmozódik össze, veszélyeztetve az utca közepén élők épségét, vagyontát. Onnét a víz soha sem fog magától kifolyni. Hasonló áldatlan állapot több helyen is van községünkben. Mindez nézeteltérésekhez, vezet, melynek már sajnos jómagam is néhányszor áldoztává váltam. Az ilyen helyeken élő lakosok számára a csak a szennyvízcsatorna ellenőrzőaknája fedelének megnyitása jelenti az egyetlen megoldást a felgyülemlett víz elvezetésére, ami viszont nagyban leterheli és fel is tölti a csatornahálózatot, s így a rendszer végén már nem tud elfolyni, ami által a Nagybudafai utcát egyértelműen elönti annak tartalma.

Az esővízelnyelő rendszerekre 2021-ben pályázatot nyújtottunk be a Szlovák Környezetvédelmi Minisztériumba. Vá-

laszt még mindeddig nem kaptunk.

A községi szennyvízcsatorna hálózatot illetően még meg kell említeni, hogy 2006-ban a pályázaton elnyert pénzösszeg a közel **21 km csővezeték megépítésével** sem fedte az egész község kanalizáció igényét, mivel az egyes elmaradott szakaszok szintkülönbségeiből kifolyólag további átömlesztő állomásokra lett volna szükség. Ezen szakaszok lakói viszont igazságtalanul megvannak rövidítve a rákapcsolódás lehetőségével, pedig szívesen megtennék. Ennek megépítésére 2020-ban pályázatot nyújtottunk be a Szlovák Környezetvédelmi Minisztériumba, de mivel az építkezési engedély vízrajzi építkezés mivolta okából nem készült el időre, így a pályázatot elutasították. 2021-ben ismét benyújtottuk a pályázatot, de

megítélésünk szerint az ország háborús költségei miatt a pályázatot nevetséges kifogással újra visszautasították (az építkezési engedély jogerőre lépésének késése miatt, ami pedig a feltöltés határidejéig rég meg volt, s ami eddig sohasem okozott gondot a pályázati feltételek terén). Mindezen népszerűtlen minisztériumi határozatok ellenére a pályázatot idén ősszel újra benyújtjuk, remélve annak végleges sikerét.

Közben a pósfai Telep utcai lakónegyed 2006-ban megépült 28 családi házát ellátó szennyvízhálózatának a községi hálózatra való csatlakozására még 2020-ban kidolgoztattunk egy projektdokumentációt, melyet hosszadalmas tárgyalások után a Nyitrai Nyugat-szlovákiai Vízművek a Dunaszerdahelyi Vízművek igazgatósága javaslatára idén végre elfogadott és besorolta a 2023-as évi költségvetésébe.

Amint látja a Tisztelt Olvasó, a számtalan lakossági vádaskodások ellenére sokkal többet foglalkozunk a szennyvízhálózatunk nem kielégítő állapotának végleges feljavításával, mint azt bárki is gondolná, de a nem várt világgesemények körülményei, s a gyakran eltúlzott bürokrácia mindezt nagyban megnehezíti, vagy teljesen ellehetetleníti a gyorsabb megoldás lehetőségét. Azonban nem adjuk fel, mert lakosaink jogos elvárásai számunkra mindig elsődlegesek voltak és lesznek is.

Mindezen gondok ellenére kérjük lakosainkat, hogy minél többen éljenek a községi szennyvízcsatorna hálózat igénybe vételével, mert ezzel nemcsak pénzt takarítanak meg saját maguknak, hanem a hálózat kihasználtsága százalékanak növelésével hozzájárulnak annak előbbi felújításához, bővítéséhez. A Vízművek szakembereinek elmondási alapján kérjük azon lakosainkat, akik használják a községi szennyvízhálózatot, hogy a WC-kbe, lefolyókba ne rakjanak a vízben nem feloldódó törlőkendőket, pelenkákat, ruhadarabokat, mert azok az ábrán látható átömlesztő állomás szivattyúit nagymértékben megkárosíthatják, esetleg tönkre tehetik, ami a rendszer eldugulásához, vagy annak többnapos leállásához vezethet a Vízművek alkalmazottai és lakosság bosszúságára egyaránt.

Köszönjük.

Iván Lajos
polgármester

Boldog nyugdíjas éveket!

*„Egy pálya útja véget ér.
A gyorsvonat megáll,
s a búcsúzó útítárs
más vonatra száll...”*

Bohony Irénke hitoktató, pedagógus, a helyi képviselő-testület tagja, lapunk egyik szerkesztője az iskolaév végével nyugdíjba vonul, hogy megérdemelt pihenését töltsse családjá körében. Hosszú éveken keresztül a helyi alapiskola tanáraként és egyben hitoktatóként tevékenykedett Gellében. Több száz gyermeket nevelt, tanított tisztességre, emberségre – tette mindezt személyes példamutatásával, a gyermekek iránti nagy-nagy szeretetével, türelemmel. Tanítóként, hitoktatóként azon fáradozott, hogy a gyermekek az iskolában megfelelő tudást kapjanak, megismerjék a keresztény katolikus hit alapjait, amely biztosítja a jövő nemzedék megfelelő erkölcsi magatartását. Sok-sok gyermeket készített fel az első szentáldozásra, ugyanúgy a bérmálás szentségének felvételére. Bohony Irénke tanító néni szorgalmazta a Pislákoló Mécses szavalóversenyen, valamint a Bibliaversenyen való részvételt is, ahol mindig nagyon szép eredményt értek el az alapiskola tanulói.

Nyugdíjba vonulása alkalmából Bohony Irénke tanító néni faggattuk hivatásáról, a gyerekekről, jövőbeni terveiről.

Kedves Irénke! Beszéljünk a kezdetekről!

– Mikor döntötted el, hogy a hitoktatás és a tanári pálya a te igazi hivatásod?

Kezdem az elején. 1960. június 27-én születtem Nagybudafán, egy vallásos családban.

Már az alapiskolában eldöntöttem, hogy tanár leszek, de a múlt rendszer ezt nem tette lehetővé, mert a gyakorló keresztények számára a pedagógusi pálya tiltott zóna volt.

– Hol tanultál, majd az egyetem elvégzése után hol kezdted tanítani?

Az alapiskola elvégzése után Du-

naszerdahelyre jártam a gimnáziumba. Az érettségi után megpróbáltam az egyetemet, de eltanácsoltak, mert kereszt volt a nyakláncomon és észrevették. Az első kérdésük az volt, hogy hiszek-e Istenben. Tudtam már akkor, hogy úgysem fognak felvenni. Úgy is lett, helyszűke miatt nem vettek fel.

A rendszerváltás után azonnal jelentkeztem a pozsonyi Comenius Egyetem hitoktatói szakára. Öt év kitartó tanulás után vehettem át a diplomám mesterfokozatát. Az anyasági szabadság mellett is tanítottam hetente 3 napot, majd az egyetem elvégzése után főállásban a helyi alapiskola pedagógusa lettem.

– Hitoktatóként plusz feladatok is hárultak rád. Hosszú éveken keresztül készítetted fel a 3. osztályos tanulókat az első szentáldozásra. Milyen pozitív hatások értek a felkészülés ideje alatt?

Az elsőáldozókkal külön élmény foglalkozni. Nagyon kreatívak, aranyosak, őszinték, ragaszkodóak, tele vannak kérdésekkel, amelyekre nem győzők válaszolni. Sokszor én is tanulok tőlük. Nagyon sokat készültem a gyerekekkel az iskolaév folyamán, hogy méltóképpen vehessék magukhoz az Oltáriszentséget. Megtanultuk az imákat, énekeket, hogy minden szépen menjen a szertartás alatt, hiszen ez egy örök emlék számukra.

– Ugyanúgy bérmálási előkészítő foglalkozásokat vezettél 8–9. osztályos gyermekek számára, ami komoly munka lehetett. A lázadó ifjúsággal nem könnyű megtalálni a közös hangot. Milyen élményekkel gazdagodtál az előkészületeken?

A bérmálkozók is hasonlóak, csak ők már kicsit idősebb kivitelben. Komoly előkészületet igényel a bérmálás szentségének felvétele. A legtöbb bérmálkozó komolyan is gondolja a felkészülést, de nem minden volt elsőáldozó akar bérmálkozó is lenni. Aki nem akar oktatásra járni, tanulni, kicsit lemondani az Úr Jézusért, az nem jelentkezik.

– Szent Miklós köszöntése, a betlehemes pásztorjáték betanítása, a karácsonyi gyermekműsor megszervezése is a te feladataid közé tartozott. Biztos sok munkát igényelt a felkészülés. Megosztanál velünk egy-két „kulisszatitkot” a betanítással, a szervezéssel kapcsolatban?

A Szent-Miklós ünnepség műsora, a betlehemes pásztorjátékok betanítása, a karácsonyi gyermekműsorok megszervezése mind nagyon időigényes feladat. Már októberben elkezdtem a gyerekekkel a felkészülést. Kiválasztottam a jeleneteket, énekeket, verseket és szétosztottam a diákok között. Naponta próbáltunk a nagyszünetben. Sokszor nagyon nehéz volt, mert karácsonykor sok család elutazott, így több gyerek nem tudott szereplést vállalni. A jeleneteknél is úgy választottam a szereplőket, hogy könnyű legyen megfelelő helyettést találni, ha esetleg valaki a műsorra lebetegedett, mindig volt „beugró” diák a szerep eljátszására. Nagy odafigyelést igényelt egy-egy ilyen műsor kivitelezése, mivel én vittem a szereplők ruháit, kellékeit, a díszlethez szükséges segédesszközöket.

– Versenyeken is részt vettél a tanulókkal. Milyen versenyeken szerepeltetek és milyen eredménnyel?

A versenyekre való felkészülés és a részvétel külön élmény volt mindannyiunk számára. Háromféle versenyre jártunk rendszeresen, melyekre a felkészülés délutánonként valósult meg.

Az egyik volt a Gábrriel Polgári

Társulás szervezésében meghirdetett **Pislákoló mécses** szavalóverseny. A szavalóimmal állandóan beneveztünk a megmérettetésre. Hála Istennek, mindig jó eredménnyel tértünk haza. Szép dobogós helyezéseket értünk el. A másik verseny a **Bibliaolimpiász** volt, amelyre mindig alaposan felkészültünk. Először az iskolai fordulót rendeztem meg a csapatok számára. A győztes csapat képviselte az iskolát Somorján az esperesi fordulón. Aki itt első lett, az a csapat mehetett az országos versenyre. Istennek hála, mi rendszeresen kijutottunk az országos fordulókra is. Nagyon jó csapatokat sikerült összeállítanom, akik komolyan gondolták a versenyzést, és ez meg is látszott az elért eredményeken. A Bibliaolimpiásznak van egy rajzverseny változata is. Ide is állandóan küldtem a szebbnél-szebb rajzokat és a diákok postán kapták meg a nyerevényeiket. A harmadik verseny, amelyen szintén képviseltük az iskolát, a Gábor Polgári Társulás által szervezett **vetélkedő és rajzverseny**. Itt is szép eredményeket szoktunk elérni. A sok oklevél, a kupák, mind kedves

emléket ébresztenek bennem. Utólag visszagondolva hiszem, hogy érdemes volt időt, fáradságot pazarolni a felkészülésekre mert az eredmények mindent visszaigazoltak.

– Az iskola mellett a helyi önkormányzati lap szerkesztésében is részt vettél. Hogy indult az egész, miért vállaltad az „Egyház” c. rovat szerkesztését?

Kezdetekkor bekerültem a helyi Hírmondó szerkesztői közé az akkori plébános úr, Lormusz János atya kezdeményezésére. Az ő kérésére írtam a faluújság első számába és azóta folytattam a rovat szerkesztését.

– Már több cikluson keresztül a helyi képviselő-testület tagja is vagy. Melyik területen tevékenykedsz?

Több cikluson keresztül a helyi önkormányzat képviselője és a szociális bizottság elnöke vagyok. Ez a feladat közel áll hozzám, mivel a beteg, bajbajutott, sérült emberek megsegítése mindig is a szívügyem volt. A bizottság elnökeként, egyben tagjaként

megemlékezünk a jubilánsokról, az újszülöttekről és fogyatékos embertársainkról.

– Mesélnél nekünk a jövőbeni terveidről?

Nyugdíjas éveimet otthon, családom körében szeretném tölteni. Vezetni a háztartást, sokat olvasni, kertben dolgoztatni és a fiatalabbik fiammal minél több időt tölteni, hiszen ő nagyon rászorul a törődésre, az odafigyelésre.

Köszönjük az interjút. Hálásak vagyunk, hogy sok teendő mellett szakítottál időt a faluújság olvasói számára.

Végezetül szeretnénk megköszönni áldozatos munkádat, szolgálatodat, melyet egyházközségünkért, faluközségünkért végeztél. Bízunk benne, ha idő enged a jövőben is számíthatunk a segítségedre.

A faluújság szerkesztői nevében jó egészséget, nyugodt, békés, örömteli, aktív nyugdíjas éveket kívánunk!

B. L.

A nyugdíjas klub életéből

Április 23-án már hagyományosnak számító nagytalálkozót szerveztünk a helyi kultúrházban, ahol 120 személyt láttunk vendégül. Cséfalvay Emma, a helyi alapiskola tanulója egy kedves verssel üdvözölte a vendégeket. A közeli falvakból érkező nyugdíjas klubok elnökeit egy szál virággal köszöntöttük. A helyi polgármester, Iván Lajos mérnök pár kedves szóval

üdvözölte a jelenlévőket. A jó hangulatról Bölcs János gondoskodott. Szeretnék köszönetet mondani minden kedves támogatóknak, akik hozzájárultak az összejövetel megvalósulásához, valamint a nyugdíjas klub tagjainak az odaadó munkájukért, amit a találkozó megszervezésében kifejtettek.

Álló Anna

Látogatóban

„Tessék!” – hallatszott a világ legnyugodtabb hangján az ajtó másik oldaláról, amikor bekopogtam Cseh Erzsébet, azaz Cseh Bözsi néni takaros kis lakásnak ajtaján Nagybudafán.

Az asztalnál üldögélt, s rögtön helyet kínált. Az arcán meglepetés, majd kedves mosoly, utána meghatódás. Átadom a virágot. Bogár szemeiből hatalmas szeretet árad. Látom, próbálja eltalálni látogatásom okát. Leülök, s körülpillantok a kis komfortos lakásban. „Ez volt a párom műhelye”, mondja a konyhára és fürdőszobára mutatva, mintha csak hallotta volna kérdésemet.” Kovácsnak tanult itt Budafán Álló Mihálynál, aztán Pozsonyban tett mesteri vizsgát. „46 éves voltam, amikor itt hagyott. Jó ember volt. Szerette a nótát, a családját meg egyenesen imádta. Azóta sem jutott eszembe, hogy valaki mással köt-ném össze az életem, hiszen nekem ő most is itt van. Ez itt mellette pedig a garázs volt mutat a lakószobára. Nem gondoltad volna ugye? Az unokám férje építette át nekem. Nagyon ügyes ember.”

Hát szó, ami szó, sok mesterembernek a becsületére válna.

„Megvan itt mindenem, de az egészségi problémáim végett muszáj változtatnom az életemen.”

Mikor látja megdöbbenésem, máris magyarázza.

„Jó volt itt nekem, hiszen itt éltem le az életem, itt a családom egy része is, de már nem bírják a lábaim. Nem bírok járni és úgy gondoltam, jobb lenne nekem olyan helyen, ahol egész nap van mellettem valaki, akire szorulhatok. A napi 24 órás ápolást a családomtól a legnagyobb igyekezetük ellenére sem várhatom el. Nem szeretnék senkinek a terhére lenni. Úgy gondoltam otthonba vonulok, ahol körülvesznek az ápolók, és lesznek körülöttem hasonló korúak, akikkel el tudok beszélgetni. Persze, a

családtagok először hallani sem akartak róla, de amikor elmondtam, hogy Dunaszerdahely mellett döntöttem, közel a leányomhoz, s így bármikor láthatjuk egymást, akkor azért, bár nehezen, de belátták, hogy így jobb lesz nekem is. El volnék én itt, de tudod a lábaim.”

A nyolcvanhat év, amely ugyan már ajándék az élettől, de azért csak rátette a bélyegét Bözsi néni örökmozgó jellemére, amit a vitalitás példaképének is lehetett volna állítani. Ám a sok éjjelezés, talpalás a többszáz, de lehet, hogy ezernél is több lakodalmon, bálokon, meg mindenféle más rendezvényeken sem kímélte egészségét. Mert hiszen köztudott, hogy híres lakodalmos szakácsnőként élte le élete nagy részét, s mindenütt a finomabbnál-finomabb, felejthetetlen és utánozhatatlan ízeket hagyta maga után, melyeket nemegyszer gyermekként és felnőttként is volt szerencsém megtapasztalni.

„Ez volt az életem. Hívtak is, vittek is mindenfelé a széles régióban. Szinte versengtek értem. Sokan még most is büszkén megemlítik, ha találkozunk, hogy „emlékszik, maga főzött a lagzinkon.” De voltam vagy tíz évet etető is a szövetkezetben, amikor a férjem egészsége nagyon megromlott és nem akartam, hogy másoknak kelljen segí-

teni neki. Nem szégyellem, hisz ez akkor természetes volt. Később elvégeztem a szakács iskolát is. Így főszakács is lehettem. Aztán vagy tizennégy évet töltöttem egy helyen, Királyfiakarcsán az iskolakonyhán. Jónéhány akciót lefőztem a gellei szövetkezeti konyhán is. Akkor még voltak ott lakodalmak, ahol most az ülésterem van. Sok bált főztem itt Budafán is. Itt voltak a legjobb bálok. Fiatal koromban meg sokat báloztunk a nagykertben a hatalmas tölgyfák alatt. Szép évek voltak.

Egyszer kaptam köszönőlevelet, meg jutalmat az akkori gellei polgármestertől, Ravasz Bélától is, mert akkor a falunak sokat segítettam számos rendezvényen. Sokan irigyelték, hogy miért éppen én kaptam. Mondtam nekik, tegyetek ti is ennyit a faluért, s akkor majd rátok is sor kerül.”

Közben figyelem kedves tekintetét, csillogó szemeit, amikor szeretett családját, s az unokáit említi.

„Hála istennek jól megvannak, jól házasodtak, jól élnek. Hál istennek az életben mindegyik unokám megtalálta, és azt csinálja, amit szeret. Ez a fontos.”

Csak hallgatom, és nézem összeszorult torokkal boldogságtól sugárzó arcát, amely az évek szántotta barázdák ellenére is csodálatosan szép. Tisztelet és alázat árad belőle, óriási élettapasztalattal. Ha tehetném, visszaadnám a fia-

talságát, az egészségét, hogy minél többet legyen még köztünk, s minél többet tudjon átadni magas fokú szakmai tapasztalatából az utókornak. De az életben mindennek meg van a maga ideje. Hallgatnám még sokáig a régi történeteket, de nem szeretném fárasztani tovább. Jó egészséget kívánva elköszönök, azzal meggyőződéssel, hogy az új otthonában biztosan megtalálja, amit vár tőle, s szívében boldogsággal csend-

ben becsukom az ajtót. Úgy érzem, egy élet muzsikáját hagytam mögöttem.

Hazafelé egy idős, hasonlóan örökmozgó ismerősem szavai jutottak az eszembe, amikor megkérdeztek tőle, hogy vannak-e még tervei az életben. Így válaszolt: „Igaz, hogy már este van, de még nem harangoztak.”

Szívből kívánom!

Bözsí néni, köszönöm.

-il-

Kalotaszeg, Mezőség, Gyimesek és Felvidék muzsikája szólt a táncházban

A hosszú zárlat és tiltások után végre Május 27-én a Csallóközi Táncgyűttes a Csemadok gellei alapszervezete és a Pósfai polgári Társulás társszervezésében megrendezésre kerülhetett a várva-várt első ideai gellei táncház községeink kultúrházában.

Jöttek is százával kicsik és nagyok, fiatalok és aggok, éhesek és szomjasak, legények és leányok, vagyis mindenki, aki szereti az élő muzsikát, vagy csak egy jó hangulatú estére vágyott.

A szokásos gyermektánc 18:00 órakor kezdődött. A táncolni vágyó apróságok Németh Máté és Klostermann Lea táncoktatók példájára rophatták a táncot, megtűzdelve kézműves foglalkozással Iván Zlatarics Anett vezetésével.

20:00 órától a felnőtt-táncban Máté és Lea, a moldvai táncok világába kalauzolta az érdeklődőket, majd Madocsai Imrétől és Rigó Marsal Edittől a táncmozgalom legkedveltebb táncát, a Mezőségi táncokat sajátíthatta el a táncra ismerkedő közönség.

A táncház további részében pedig Madocsai Imre és Rigó Marsal Edit táncosok oktatták a táncot tanulni vágyók sokaságát. Később következett a szabad tánc, szórakozás. Suhantak a szoknyák, csattogtak a tenyerek, a csizmaszárak, szólt az ének és az elmaradhatatlan csujogtatás a fergeteges jókedv bizonyítéaként.

A talpalávalót szokásosan a gellei

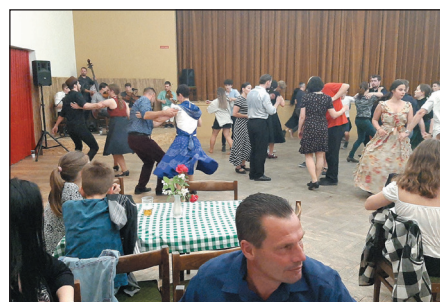
Pósfai zenekar húzta, akiknek nem okozott gondot sem a Felvidék, sem pedig Erdélyországi muzsikája, mint például a kalotaszegi legényes, a palatkai szökös és vastaghúros, a gyimesi és ritka magyar csárdás és egyéb népi muzsika magas fokú megszólaltatása a táncosok legnagyobb öröme. Aki nem hiszi, legközelebb járjon utána!

Finom ételekről a Csemadok Gellei Alapszervezete, jó italokról pedig Sebők

Tibor Boráriuma, s Pálinkatékájá gondoskodott.

Az esemény a Kisebbségi Kulturális Alap – „Fond, na podporu kultúry národnostných menšín”, a Csoóri Sándor Alap, a Bethlen Gábor Alap, Dunaszerdahely Város és Gelle Község Önkormányzatának támogatásával valósult meg. „Reméljük a folytatása következik.”

-il-

Egy élménydús beszámoló a misztikus Kínáról

Április 20-án, húsvét utáni szerdán 19 órai kezdettel egy nagyszerű és tartalmas, olykor vicces beszámolót hallgathattunk meg a somorjai Gyökeres Kingától, aki közel 3 évet élt Kínában, azon belül is Sanghajban.

Állásajánlatok után keresett, mikor több alkalommal is Kína ugrott fel neki a keresőn, mint lehetőség. A lehetséges két hely között az egyik északabbra volt, ahol télen akár mínusz 27 fok is lehet. Így végül a kellemesebb időjárás mellett döntött, mikor angoltanárként helyezkedett el a sanghaji egyetemen. Ott a tél enyhébb volt, plusz 2-3 fokkal telente.

Azonban helyben derült ki számára, hogy Sanghajban nincs fűtés, csak klímaberendezésekkel tudnak némi meleghez jutni. Így a telet a diákokkal együtt meleg kabátokban és forró teát szűrészölve vészelte át.

Helyi kínaiakat tanított az egyetemen, majd az angol mellé megkapta a drámaórát is. Ott élve egy másik kultúrát ismert meg, ami különbözött az európai emberek kultúrájától.

Kína 45 náció (nemzetiség) országa, melyek közé tartoznak az ujugurok és a tibetiek is. Aki nem akar tartozni a többségi, kínai nemzethez, az ellenségnek, nemkívánatosnak számít az országban. Az országban nem tartják meg a húsvétot és a karácsonyt, államilag megszabott ünnepnapok vannak, amiket a következő szombaton le kell dolgozniuk. A kínaiakra jellemző a közösségi élet, nem szoktak egyedül lenni, közösségekben tornáznak, játszanak, sportolnak. Ha valamilyen közösség része lesz itt valaki, akkor náluk természetes, hogy a közösség tagjaival törődnek, segítenek nekik, mint egy nagy család.

Sanghaj az ízek szempontjából az édes régiók közé tartozik, szóval itt minden édes – a kenyér is, ha van éppen. A városban 25 millióan élnek. Ritkán találni olyan helyeket, ahol nincs senki sem, ahhoz túrázni, a hegyekbe kell menni.

Ottléte során kicsit kirándult is. Járt Pekingben, a kínai nagy falnál, ahol rengeteg ember volt – hiába, egy hosszú falrendszerrel van szó. Túrázott a Sárge-hegységben.

Az egyik kínai barátnője családja családtagként kezelte őt. A kínai nyelvben ugyanaz a név, szó más hanglejtéssel már mást is jelenthet. Például egy „Hu” név más hanglejtéssel 5-6 különböző nevet is jelenthet. Náluk a nevek is bizonyos jelentéssel bírnak, náluk simán lehet egy tárgyról is elnevezni egy gyermeket.

Kínában járt egy thai chi csoportba és festéssel is foglalkozott a szabadidejében.

A mesterétől kapott képet el is hozta magával az előadásra.

A tanári pálya után elvégezte az idegenvezetői képesítést és 2-3 hónapra idegenvezetőként tért vissza Kínába. Sajnos, amióta a járvány kitört, az ország le van zárva, nem lehet beutazni. Mondta, hogy amint lehetséges, ő elutazik Kínába.

A beszámoló előtt mindenkit megkínált eredeti kínai teával, beszámolt a hagyományokról – hogy a nő és a férfi hogyan fogja a teás poharat, ami számukra nem ital, hanem orvosság, ezért is csak keveset isznak belőle. Ki lehetett próbálni a pálcikával való evést, melynek módjáról, mikéntjéről az előadó is beszélt.

Aki ott volt, kimondottan élvezte Kinga beszámolóját, az előadásmódja miatt is. Sok élménnyel, tapasztalattal gazdagodtunk. Köszönjük, hogy meghallgathattuk előadását a misztikus Kínáról.

Méhes Richárd

TÁJÉKOZTATÓ

Hibaelhárító szolgálat - Poruchová služba

Villanyművek	–	Elektrárne	0800 111 567
Vízűvek, kanalizáció	–	Vodárne a kanalizácie	0902 957 927
Gázűvek	–	Plynárne	0850 111 727
Telekommunikáció	–	Telekomunikácie	0800 123 777

Kérjük lakosainkat, hogy a különböző szolgáltatások meghibásodása esetén hívják a táblázatban található segélyhívó számokat, és kövessék az utasításait!

Nárciszok Napja 20. alkalommal

Két év kihagyás után (amit a járvány okozott) április 28-án, csütörtökön községünk ismét bekapcsolódott a Rákellenes Liga által hagyományosan meghirdetett „Nárciszok Napja” elnevezésű országos pénzadománygyűjtésbe, amiben immár 20. alkalommal vettünk részt. A járványügyi korlátozások után furcsa volt maszk nélkül gyűjteni az adományokat.

Községünk lakossága emberségből, felebaráti szeretetből, segítségnyújtásból és együttérzésből jelesre vizsgázott, mivel ezen a napon falunk területén 1099 € gyűlt össze az önkénteseink közreműködésével.

Az idei évben több helyszínen is leadhatták adományaikat, amelyért cserébe nárciszt adtak az önkénteseink. Pénzadományokat gyűjtöttünk az utcán, a Jednota üzletben, a lila boltban, az ógellei élelmiszerüzletben és az alapiskolában.

Köszönjük a lakosságnak a gyűjtéshez való pozitív hozzáállást, hálásan köszönjük a Rákellenes Liga nevében az adományaikat. Az önkénteseknek köszönjük a segítséget és a másokért végzett munkát. Találkozunk és így módon segítsük jövőre is a Rákellenes Liga munkáját!

Méhes Richárd

Rendezvények a helyi kultúrházban

Április 8-án a **Petőfi – Tompa Országos Seregszemle járási fordulója** volt a helyi kultúrházban. A 3 fős zsűri szebbnél szebb verseket és prózákat hallgathatott végig, jobbnál jobb előadásmódokban, a versenyen megjelent iskolák diákjainak köszönhetően. A továbbjutók Galántán vettek részt a regionális fordulón, majd pedig Érsekújváron az országos megmérettetésen.

Május 30-án, szombaton Kovács László tanár úr bemutatta Görföl Jenővel közösen megjelent új könyvét a nagyérdeműnek. Az **Abaúj-Torna, Zemplén, Sáros vármegye középkori templomai** című könyv bemutatóján megismerkedhettünk Kassa, Eperjes, Bártfa, Kiszseben és sok más település szépséges templomaival.

Május 13-án a Gellei Kultúrházban bemutatásra került az „Út a végételenbe – Isten szolgálja, Esterházy János” című dokumentumfilm.

Esterházy János a szülőföldön való maradás és boldogulás példaképe, aki vállalta a meghurcoltatást, a mártírhálált. A film tömör történelmi összefoglalóval indul, majd megismerhetjük Esterházyt, a „magyarok szenvedő Krisztusát,” aki ke-

resztényi magatartásával példaként szolgál a felvidéki magyarság számára. A film egy másik ember életpéldáját is középpontba állítja, mégpedig Paulisz Boldizsárét, aki idejét, vagyonát áldozta azért, hogy létrehozza az alsóbodoki zarándokközpontot, megépítse a kápolnát, ahová 2017 szeptemberében elhelyezték Esterházy János hamvait, teljesítve a gróf utolsó kívánságát.

Az alkotókról: „száguldó riporterek”. A „Felföldi tájoló” ismeretterjesztő filmsorozat készítői, megalkotói, akik Korpás Árpád idegenvezetővel mutatják be a Felvidék szépséges városait, régióit, kitérve a helyszínek történelmére és magyar vonatkozásaira.

A film végén kötetlen beszélgetésre került sor az alkotókkal, Sztruhár Izrael Diánával és Sztruhár Györggyel, akik Bajtán élnek.

Az alkotóktól megtudtuk, hogy heteken belül új részekkel jelentkeznek és iskolás csoportoknak mutatják be Pozsony városát. Kelet-Szlovákiából is érkeznek csoportok a fővárosba, hogy a gyerekek megismerkedhessenek a koronázóvárossal.

MI? HOL? MIKOR?

2022. július – augusztus – szeptember – október

Július 1-2. (péntek-szombat)
Péter-Pál Napok

Július 5-8. (kedd-péntek)
Csallóközi Néptánc Tábor

Augusztus 8-12. (hétfő-péntek)
Focitábor

Augusztus 20. (szombat)
Szent István király napi ünnepség

Szeptember 30. (péntek)
Községi Nyugdíjnap

Október 29. (szombat)
Helyhatósági és megyei választások

További rendezvények, események végett figyeljék a hangosbemondót és nézzék a plakátokat, valamint a Gellei Kultúrház és Községi Könyvtár Facebook oldalát!

**A Községi Könyvtár
nyitvatartási ideje:**

Szerda:	8.30 – 12.00
	13.00 – 17.00
Péntek:	16.00 – 20.00

Alábbiakban egyik kedves gellei lakosunk köszönetét fejezi ki azoknak a személyeknek, akik súlyos betegsége alatt sem hagyták cserben, hanem segítették, támogatták, gondoskodtak róla. Úgy érezte, hogy ezt szavakba kell önteni, és közkinccsé kell tenni, hogy a falu lakosai is átérezzék egy kiszolgáltatott, beteg ember háláját. Hangsúlyozni szeretné a szeretet, az irgalom, a másakra való odafigyelés fontosságát. Arra szeretne rávilágítani, hogy a világban uralkodó rossz, irigykedés, gyűlölet tönkretesz mindent. Feltehetjük magunknak a kérdést, milyen is lehetne a világ, ha a rossz hajlamainkon uralkodni tudnák és a szeretet kerülne az előtérbe...

Tisztelt Olvasók...

...hogyan ezeket az általam átélt dolgokat leírhattam, a mi jó Istenünknek hála és köszönet! Nem prédikálni akarok, de egy pillanatra plébános úr is voltam. A drága Tóth Piroska néni tisztelt meg: „olyan vagy, mint a szeretett nagybátyád, a valaha nálunk szolgált Győri plébános úr volt”. Hol vagyok én az Ő nagyságától, tudásától? Igaz, már 49 éve nincs ezen a világon, de köszönöm mindazoknak, akik még emlékeznek Rá, tiszteletüket teszik a sírjánál.

Ájánlom soraimat azoknak is, akik nem hívők, mert aki Istenünkhöz fordul kéréssel, meghallgatásra talál. Itt az én példám is. Minden ember életében vannak csúcsok és mélységek – volt benne részem, s mikor kilátástalan volt a helyzetem, megjelent „a fény az alagút végén” és ennek hatására a reménytelennek tűnő gondok is megoldódtak. Köszí Földes Marika! A Teremtőnk fényével találkoztam, mikor szörnyű fájdalmak közt feküdtem a kórházban: jött az erős fénysugár, utána egy fehérbe öltözött nővérke, de gyönyörű volt! Egy nappal előbb három nővérkének gond volt átkötni a nehéz, beteg lábaimat, Ő pedig egyedül, fájdalom nélkül megoldotta!

Amikor az emberek a legszebb ünnepekre, a karácsonyra készülődtek, és a családok egybegyűltek, az én családom is... rosszul lettem. Megint a gyorsmentő és négy nap kóma után a belgyógyászaton tértem magamhoz.

Közben megálmodtam halálomat, aztán jött a friss levegő, még láttam is, és kezdtem újra élni. Kérdeztem, hol vagyok, mi van velem? Az ágyamhoz lépett Horváth primár úr és mosolyogva mondta: „Molnár úr, ma van a Szent Család estéje, megszületett a kis Jézuska, maga pedig hálálja meg, imádkozzon a jó Istenhez, mert visszahozta a földi életbe!” „Tessék, primár úr?” Megismételte a mondatát. Persze, a műszerek is azt mutatták, ennek annyira!!! Ez nem mese, hanem az igazság. Ezért kell a hit, hogy reményt és segítséget kapjunk. Mit hirdet a keresztény tanítás: a szeretetet, a megbecsülést és irgalmat felebarátunknak, nem pedig a gyűlölködést, az irigykedést.

Hálaadás

Az Isteni gondviselés határtalan, ennek köszönhetem, hogy az emberek, még az idegenek is segítettek, amikor ismét egy életmentő operáción estem át a dunaszerdahelyi kórházban. Köszí!

Amire pedig igazán büszke lehetek, és amiért végtelenül hálás vagyok, hogy a falubeli Nagy Emberek, azok, akik eddig is segítettek és most, amikor ilyen „lusta” vagyok, ágyhoz és tolótkocsihoz kötve, még mindig melletttem állnak. Ez az igazi emberi hozzáállás... fantasztikus érzés, amit csak az ért, aki ezt a szörnyű és hosszas szenvedést átéli. Sajnos, sokan vannak ilyenek a közösségünkben.

Tegyük említést azokról a személyekről, akik csendben, a háttérben szerényen meghúzódva segítenek az elesett, beteg embereken. Micsoda érték ez! Hála és tisztelet Cséfalvay Tibornak, aki másoknak is segít, de ugyanitt meg kell említenem Füle Dénes nevét is – kb. öt éve nem is beszéltem Vele, felhívtam, hogy segítséget kérjek, az óhajomat még be sem fejeztem – azonnal jött a válasz „elintézem”. Meglátogatott, megbeszéltük a dolgokat és még ajándékot is hozott nekem. Mi lenne velem, Bugár Laci informatikus szaktudása nélkül, akire szinte naponta támaszkodom! Te is egy nagy tudású, de hatalmas szívű és segítőkész Ember vagy - hát, ezek az Emberek a Nagyok, akiket nem szidni

kell és irigykedni rájuk, hanem megbecsülést, tiszteletet érdemelnek.

S amikor a baj hozza a nem létező sógorait, ismét itt az emberi megbecsülés. Csengettek. Az akkori két „barátnőmmel” (mankóimmal) kicsozogtam, hogy ajtót nyissak. Drága barátom, Cséfalvay Tibi állt ott: „hoztam neked ebédet”. Hát, ez nem igaz! El sem akartam hinni. Visszaérek a sétából, újra csengettek, Kitanovics Jani állt az ajtóban egy hatalmas adag pacalpörkölttel a kezében. „Mivel tartozom?” Válasz: „Ne hülyéskedj!” – „te jó ember vagy” – köszönt és elment. Azóta is bizalommal fordulhatok hozzá, mindenben segít. Itt kell megemlítenem, hogy ezek a személyek, kérés nélkül, viszonzást nem várva támogattak. Ez időben kedves feleségem kórházban volt, és drága, jó lányaim törődtek velem.

A házban és körülötte is mindig vannak teendők, javításra szoruló dolgok - ismét jönnek a segítőkész, jó emberek: Szerencsés Zoli, Mozoli Laci - bármikor a segítségükre szorulhatok.

A betegséggemmel járó tehetetlenség teljesen lebénít. Ezért szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki bármiben is segített nekem és kis családomnak.

Természetesen a közeli hozzátartozóimnak igazán csak elismerés jár, még akkor is, ha néha durva voltam, de a drága unokáimtól is hihetetlen, mennyi szeretetet kapok, az őszinte, tiszta gyermeki lelkek, csak szeretni kell mindet. Amikor a kómából való visszatérésem után először telefonáltam a kis hercegnőmmel: „papa nem ám meghalsz, mert én téged nagyon szeretlek, te vagy a legjobb papa” – egy ötéves tünemény, később tudtam meg, hogy a két fiútestvére pedig ott sírt mellette – hát kell ennél szebb a betegágyon?

Végezetül annyit szeretnék kérni, hogy legyünk büszké a falunkra, az ügyes, segítőkész és jóakarátú emberekre. Adjunk nagyobb tiszteletet a plébánosnak, a pedagógusoknak, a falu vezetőinek, orvosainknak és a község alkalmazottainak!

Mindenkinek kívánok erős hitet, jó egészséget! Legyünk jobbak egymáshoz!

Tisztelettel

Molnár Ottó

Május elseje a tavasz ünnepe

A **májusfa** (vagy régiesen: májfa) a természet újjászületésének szimbóluma, az ifjúság tavaszi szokásainak Európa-szerte ismert szimbolikus kelléke. A májufát jakabfának is nevezték. Olykor nem sudár fával, hanem gallyakkal jelképezik.

A májufával illetve zöldágkultusszal (gallyal) kapcsolatos népszokásról első hazai adatunk 1502-ből való (Temesvári Pelbárt ferences szerzetes írta le latin nyelvű prédikáció-gyűjteményében).

A májufát vagy májfat csoportba szerveződve állították (állítsák) a legények a lányoknak, akiknek ez nagy megtiszteltetés volt. Magas, sudár fák voltak erre alkalmasak, melyeket a kerítésoszlophoz is rögzítettek éjjel vagy kora hajnalban. Általában színes szalagokkal, étellel-itallal is díszítették. Legtöbbször az udvarló legény vezetésével állították a fát, de egyes községekben a rokonlányoknál is állítottak a legények. Gyakran a közösségeknek is volt egy közös fája, aminek a kidöntését, kitáncolását ünnepély, és táncmulatság kísérte. A lányok viselkedése szinte falvanként változott. Volt, aki kiment és megkínálta a legényt borral, vagy a májfára kerülő szalagokat a lány kölcsönözte a legénynek.

A májusfa felállításának legjellem-

zőbb, hagyomány szerinti időpontja a május 1-jét megelőző nap délután/este volt. A két háború között divatba jött a szerenád, az éjjelizene május 1-jén, amelyik lánynak már volt udvarlója, az május 1-jén kapott májufát. Leggyakrabban nyárfa volt, de állítottak vadkörte, orgonát, vadpiszkét is. A fákra színes papírszalagokat akasztottak. Ezután szerenádokat adtak, amit a lánynak fogadni kellett egy szál gyufa meggyújtásával. A szerenádokat követően a lány kiment és borral kínálta a legényeket.

Ez a szokás egyes falvakban még napjainkban is élő hagyományként van jelen.

A májufák kidöntése járt együtt általában nagyobb ünnepélyességgel, táncmulatsággal. A májusfa ledöntésének szertartásos mozzanata volt a fa körül táncolása, a májufára mászás.

Különösen nehéz volt a lehúzott kérgű, magas fát megmászni. Azé lett a tetejére erősített ital, akinek ez sikerült. A legények gyakran megréfték egymást azzal, hogy az üvegbe paprikás vizet tettek.

Némely településeken hagyományörző rendezvényként éledt újjá a rendszerváltást követő időszakban a májusfaállítás szokása, egy közös, közösségi fa felállításával – az adott község főterén vagy valamelyik frekvenciált közterületén –, majd május végén a kidöntésével. Ilyenkor általában az állításhoz és a kidöntéshez egyaránt kapcsolódhat valamilyen települési ünnepi rendezvény, táncos mulatság.

Falunk közalkalmazottai összekömbinálva a hagyományt a modern technikával, egy szép karcsú májufával kedveskedtek lakosainknak.

Májusfaállítás a Dőre – Levente téren

Április utolsó napján a budafai dőrék népes csoportja a megújuló tavaszi természetet májufával köszöntötte. A

májusfaállítás komoly fizikai munkával jár, így a sudár ifjak és a bölcs férfiak kiválasztották a környék legszebb fáját,

amelyet alapos szemrevételezés után kivágtak. Ezután a Dőre – Levente téren felállították, de előtte, a falu takaros leányai, asszonyai a fa koronáját feldíszítették a magyar színeket szimbolizáló szalagokkal. A pompázatos faállítás sikerét meg kellett ünnepelni, tehát a falu apraja-nagyja hivatalos volt a tere egy finom magyar gulyásra, ahol a kis közösség megünnepelte a tavasz beköszöntét. A vidámságról, a jókedvről inkább a képek szólnak.

a budafai dőrék

Sport hírek

Június második hétvégéjét követően véget értek a küzdelmek felnőtt és korosztályos csapataink számára. Egyedül az U19-es csapatunk játszik még egy mérkőzést. Szeretném pár mondatral jellemezni a magunk mögött hagyott 2021/2022-es idényt.

Az U9-es csapattal az egész szezon alatt kiegyensúlyozott teljesítményt nyújtottunk. A gyerekek nagy létszámban látogatták az edzéseket. Sajnos nem mindenkit nevezhettem be a tornákra. A kimaradt játékosok barátságos meccseken és egymás közötti mérkőzéseken hívhatták fel a figyelmet a teljesítményükre. Akik ott jól teljesítettek, azoknak lehetőséget biztosítottam a bajnokságban.

Az alapszakasz hibátlan mérlegét követően a bajnoki ágon csak egy ízben találtunk legyőzőre. Bajnokot nem hirdettek, de számomra és a szülők számára is ők a legjobbak a korosztályukban. A pontot az i-re a június 11-én lezajlott 32 csapatos „Bogy Cup” tornán tettük fel, ahol nagyvárosokat legyőzve a 4. helyet sikerült elérnünk. A mi csapatunkból került ki a torna legjobb játékosa, Csenkey Dávid személyében, aki a szezon során a legtöbb gólt szerezte a Kukkonia bajnokságban. Ki merem jelenteni, hogy a csapat tagjai előtt nagy jövő áll, amit kitartó és kemény munkával érhetnek el.

Az U11-es csapattal szintén a bajnoki ágra kerültünk, ahol nagyon jó mérkőzéseket játszottunk. Szép megmozdulások minden mérkőzésen jelen voltak, ezenkívül hatalmas labdatartási dominancia volt ránk a jellemző. A helyzetkihasználással viszont problémáink adódtak. Mérkőzéseként 20 – 30 tiszta helyzetet alakítottunk ki. Nagyon hiányzott a higgadság a befejezéseknél a játékosaim részéről. Remélem, a következő szezonban sikerül több gólt szerezni. Ennél a korosztálynál szintén nem hirdettek bajnokot, de a játékot tekintve egyértelműen győztesek. A csapat legjobb gólszerzője Kulcsár Máté lett.

Az U15-ös és U19-es csapat edzője már nem én vagyok, ezért csak a bajnokságban elért helyezéseiket tüntetném fel.

Az U15-ös csapat a 11. helyen végzett. A csapat legjobb góllövője Mozo-li Laci lett, 15 góllal.

Az U19-es csapatnak még egy mérkőzése hátravan a szezonból. Jelen pillanatban a 12. helyet foglalja el a csapat. A csapat gólfelelőse Sáha Dominik 26 góllal, amit még az utolsó fordulóban gyarapíthat.

A felnőtt csapattal a legjobb 5 csapat között szerettünk volna végezni a bajnokság végén. A tavaszi fordulóban mutatott formajavulás csak a 9. helyre volt elég. Az őszi szezonban nagyon sok pontot hullajtottunk el. A mérkőzések többségét úgy vesztettük el, hogy nem sikerült a kapuba találnunk és gyerekes hibákat vétettünk. Nagyon kevés mérkőzésen volt jobb az ellenfél nálunk. A fiatalok és

a rutinos játékosok jól kiegészítették egymást a pályán. Több szerencsével és pontossággal az első ötben is végezhetnünk volna. Remélem, hogy a jövőben sikerül még jobb teljesítményt nyújtanunk. A csapat legjobb góllövője 12 góllal Puha Imre lett.

A nyár folyamán augusztus 8. és 12. között kerül sor a hagyományos focitáborra. 6 éves kortól 15 éves korig lehet jelentkezni, a következő telefonszámon: 0915/992797

Tervezek még egy nagyszabású focitornát is az U9-es és U11-es korosztály számára. Bővebb információval a későbbiekben szolgálók.

Remélem, hogy a jövőben minél többen kilátogatnak a felnőtt és a korosztályos csapataink mérkőzéseire, hogy szurkolásukkal buzdítsák csapatainkat a legjobb eredmény elérésére.

Póda Mihály, edző

Gyermeknap a sportpályán

Év elején még nem hittük volna, hogy a pandémia bármiféle családi eseményt megenged, de óriási öröm volt számunkra, hogy végre így hosszú 2 év után ismét gyermeknapot szervezhettünk kis falunkban május utolsó hétvégéjén.

Színes, szórakoztató programok vártak kicsiket és nagyokat egyaránt, ahonnan senki sem távozott üres kézzel. Volt légvár, hajfonás, helyi pedagógusaink által arcfestés, étel-ital és palacsinta.

Külön említést érdemel Illés Jolika és társa zenés interaktív műsora, akik igyekeztek játékos fellépésükkel bevonni a gyerekeket is az attrakciójukba. Továbbá Cséfalvay Nikolett

közreműködésével szervezett és végzett futóverseny, mely szép számban mozgatót meg egyaránt óvodást, kis- és nagyiskolást is. Óriási élmény volt ez számunkra, hiszen a versenyszellem ott lapul minden apró csemetében.

Hálás köszönet a Gellei Önkéntes Tűzoltók élethű tűzoltósági akciójához, melyet nagy izgalommal szemléltek a gyerekek.

Nem utolsó sorban pedig megemlíteném a Big Horn Lovasklub társainak lovas bemutatóját, miközben a gyerekek is közvetlen élvezhették a gyönyörű és okos patások társaságát egy-egy sétakör keretén belül.

Az eseménydús napot tábori tűzzel zártuk, melyben szintén tűzoltóink ügyes és rutinos munkája mutatkozott meg.

Bízom benne, hogy jövőre is meg-

valósulhat gyermekeink ünneplése, hiszen ők az elsők, a legfontosabbak, tegyük az „ő” napjukat is felejthetetlenné.

A gyermeknap Gelle Község Önkormányzata és a Gellei Futballklub közös együttműködésével valósult meg.

Jákli Olivér
sportelnök

Majális az anyák napjára

Pillanatképek az Első Gellei Anyák napi Majálisról 2022 május 8-án a gellei sportpályán. A rendezvényen lehetőség nyílt hulló és kételtű állatok valamint autó-motor simogatóra a légi motoros veteránklub tagjai jóvoltából.

Ünnepi köszöntőjében községünk polgármestere Iván Lajos megjegyezte: „Szívünkben köszönettel, szeretettel és tisztelettel köszöntjük Anyák napján községünk Édesanyáit, Nagymamáit, Dédnagymamáit. Áldja meg őket a Teremtő erőben,

egészségben gazdag, hosszú, boldog élettel.”

Köszönjük a Gellei Mezőgazdasági Szövetkezet támogatását, valamint a Gellei Önkéntes Tűzoltó Testület és a Gellei Futballklub közreműködését.

Köszönet a Légi Veteránklub tagjainak a látványos bemutatóért és az ALF zenekarnak a kiváló zenéért.

A Budafai Dörék komolyan gondolták...

„Tüzesen süttött le a nyári nap sugára az ég tetejéről a Dőretanyára”, mind e-mellett „jó bor jó egészség, szépaszszony, feleség”, meg minden ami „szem, száznak ingere”, egyszóval volt ott minden (is), ami oda való. Ez volt ugyanis a hetedik Főzőverseny az Őr 2022-ik éve Szent Iván havának 18-ik napján Nagybudafán, mindnyájunk és a kenyere javának 97-ik életévét taposó Szarka Feri bácsi öröme, aki időben kikészítette magát háza elé, hogy a nagy igyekezet egyetlen pillanatáról se maradjon le.

Híre is ment ennek az ígéretes készülődésnek egészen a keleti végekig, mert, mit ad Isten, hogy-hogy nem, egyszer csak megjelentek az éppen arra járó, ősi hazájukba visszatérő lovas Hunok, és Magyarok is a Bíró Kertből, Anita, Jóska, Bulcsú és Fanni, vezérek képviseletében. Hát, szerencsénkre, azért hírmondónak valami maradt utánuk, mert az ott lévő sokadalomban ugyan nem sok kárt tettek, viszont, amit bemutattak, az még a hét vezérnek is a becsületére vált volna. A tervezett nagy pusztítás után a megmaradt tündéri látvány hatására, úgy döntöttek, hogy immáron eljött az ideje letelepedni, mert ennél jobb helyet a világon biz nem találnának, s ha nem is végleg, de estig biztosan ott is maradtak.

Nem is csoda, hiszen Tündér Ilona egykori Bárcs nevű patakjának Dőre-Levente szigetén fortyogtak a katlanok, sisteregtek a pecsenyesütők, áradtak a jobbnál jobb, csábító illatok, szorgoskodott a kocsmáros, kocsmárosné a cigány meg húzta talán egészen húrszakadtáig, de legalábbis, addig, amíg bírta a vonója. Amikor meg kidől-

tek, akkor ifjabb Marcell Dénes DJ kapta fel hangszerét, és tartotta a jó hangulatot késő éjszakáig. Akadtak még ott bőven valamiféle tombolának nevezett vásárfiak is a versenyzők és szervezők jóvoltából, de a főszervező, a dörék fő döréje, aki egyebek közt egy híres borbélymester, sem maradt jutalom nélkül, hiszen a polgárok mestere tette nála személyes tiszteletét egy fura figurával. „Oké, de e-nélkül a csudacsapat nélkül itt nem lett volna dáridó” mondá a borbély, s így a Dőre csapat tarsolyába is került némi jó borbélye a kisbírótól.

A legigyekvőbb cséfi leányok, győztes csirkepaprikása, a gellei komédiások jókai bablevese és a Budafai Dörék sültmája mellett biz volt ott még 12 győztes étel, melyet ugyan különösebben meg nem említettek, de, hogy mindenki beleadta a szívét lelkét, mit az illatikon, ízeiken meg is tapasztalhattott az éhes sokadalom, az biztos. Megmondták ezt a bírák is, de mivel csak háromig szabadott számolniok, mást nem tehettek.

Egyszóval, aki ott volt, az biztosan nem felejtí, aki meg nem volt ott, az biz nagy hibát követett el, mert ezt a

vigadalmat már csak jövőre pótolhatja, ugyanis a 15 versenyző csapat, akik egyben a támogatói is voltak a vigadalomnak, úgy mint a:

**Budafai Dörék,
WTP és a sógor csapata,
Kisbudafai Nagyszakácsok,
SzMISz,
Gellei Önkéntes Tűzoltók,
Gellei Ovónők,
Cséfa csapata,
Marha (Jó) Pofák,
Züllött Társaság,
Rózsa(Szín)ház-Gelle,
Ógelle csapata,
Kezdő szak-ács csapat,
Soóky Zoli és a chili,
Csipet csapat-Várkony,
Sikabonyi Jómadarak,**

már csak jövőre veszik elő csodákra képes főzőkanalaikat erre a nagy ceremóniára. Addig is csak saját portájukon hajlandók főztjükbe áztatni nemes szerszámikat. Aki, viszont jövőre mégis rászánja magát a Gulyásfőzőre, az vigyázzon, kérem, mert a Budafai Dörék mindig komolyan gondolják.

-il-

Gellei adomány a rászorulóknak

A „Magyarok Kenyere – 15 millió búzaszem” program kezdetben csak augusztus 20-ához, az új kenyér ünnepehez kapcsolódott, majd később egész éven átívelő eseménysorozattá nőtte ki magát.

A több, mint egy évtizede elindult, és kiemelkedő nemzetegyesítő szolgáltatáért Magyar Örökség díjban részesített Magyarok Kenyere program a gazdátársadalom önzetlen, segítőszándékú összefogásának nemes céljából mára az egyik legjelentősebb, legszélesebb tömegeket megmozgató, Kárpát-medencei szintű karitatív kezdeményezéssé terebélyesedett. A magyar gazdálkodókat egyesítette a bennük élő természetes ösztön egy más és az elesettek támogatására.

Mára elmondható, hogy a mozgalom indulásakor összegyűlt 10 tonna gabona stabilan évi 1100 tonna körüli mennyiségre emelkedett, az adományozók többzetes száma pedig ezzel párhuzamosan szintén növekedett. Amikor az összefogás és a szolidaritás a korábbiaknál is jobban félreértékelődött a gazdák jelesre vizsgáztak” amellet, hogy biztosították az ország zökkenőmentes élelmiszerellátását, újfent több ezren tettek

hitet a közös eszmék célok és értékek mellett.

A Magyarok kenyere program üzenete az elmúlt években futótűzként terjedt el a világ magyarsága körében és az országhatárokat erodálva, kontinensnyi távolságokat áthidalva végérvényesen nemzeti szintűvé, a világ magyarságának közös ünnepévé vált.

A Szlovákiai Agrárkamara (SZAK) öt évvel ezelőtt csatlakozott a program nemes ügyéhez. A gazdák azóta is jó szívvel adakoznak, évről évre emelkedik a csatlakozók száma és az összegyűjtött búza mennyisége is. 2021-be már több, mint 82 tonna búzát ajánlott fel 217 adományozó, 56 tonna feletti, gútai malomban megőrölt liszt kiosztását tette lehetővé. Összesen 150 intézmény, valamint beteg gyermekeket gondozó családok részesültek adományokban.

A felvidéki adományozók közt volt községünk néhány gazdálkodója is, mint id. és ifj. Méry László, akik 200 kilogramm liszttel támogatták az ukrainai menekülteket, valamint Kmotrik Ferenc agrármérnök, a gellei CORN vállalat képviselőjében, aki a rászorulóknak szintén 200 kilogramm lisztet adomá-

nyozott, melyet a plébániánk mellett működő karitás szervezet tagjai juttattak el a helyi rászoruló családokhoz.

Községünk és a megajándékozott családok nevében hálánkat és köszönetünket fejezzük ki nagylelkűségükért.

-szerk-

Hazaszeretet, természet szeretet, hit

Kedves cserkészek, és jövőbeli cserkészek!

Tudatjuk a nagyvilággal, hogy Szlovákiai Magyar Cserkészszövetség (SZMCS) 26. számú Gellei Szent Péter és Pál cserkészcsapat újáalakul.

Ennek keretében ajánljuk minden kedves érdeklődő figyelmébe, hogy idén megrendezésre kerül a 10 napos Cserkész Mintatábor az SZMCS vezetőképző táborainak keretein belül. A tábor remek lehetőséget nyújt alakuló, de akár jól működő csapatok, illetve örsöknek is a nyári táborozásra.

Ha még nem találtál csapatot a nyár-

ra, akivel táborozhatnál, vagy csak ki szeretnél próbálni csapatoddal, vagy egyedül valami újat, vagy csak ki szeretnél próbálni a cserkészlet varázslatos világát akkor jelentkezz bátran.

Itt megtalálász minden fontosabb információt:

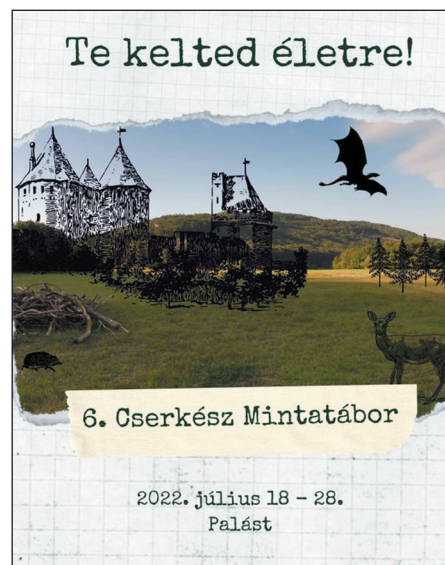
Mikor? - 2022. július 18-28.

Hol? - Palást község közelében.

Mennyiért? - 100 Euró. (csak 10 euró/nap)

Hogyan lehet jelentkezni? - E-mailben a denihaver@gmail.com email címen Haver Denisa táborparancsnoknál.

Ha kérdésed van vagy szeretnél je-

lentkezni a táborba, keress bizalommal ezen az email címen denihaver@gmail.com vagy akár a telefonszámon is (+421 944435091)-

A Gellei Szent Péter és Pál cserkészcsapatba pedig a 0903135856-os telefonszámon lehet jelentkezni.

Gyere közénk, tarts velünk!

<https://www.szmcs.sk/>

Fotó: illusztráció

A hagyomány és az új harmóniája

- avagy, tavaszi tojásvadászat a „Tök jó farmon” Cséfalván -

Manapság a Húsvét, gyermekkorunk oly annyira várt ünnepe, már nem hozza magával azt a lelkesedést, örömet és felszabadultságot, mint azt a múltban tette. A régi szokások, hagyományok egyre inkább a háttérbe szorulnak, a locsolkodást már legtöbbször csak a filmekben látjuk, így itt volt az ideje, hogy újra felélesszük a Húsvéti ünnepek hangulatát. Persze, egy kicsit másképp, mint ahogy azt már tőlünk megszokhattátok.

Mivel a Tök jó farm őszi szezonja meg várat magára, így kitaláltuk, hogy megszervezünk egy tavaszi húsvéti tojásvadászatot és vele együtt a fényképezkedés lehetőségét az ide érkező vendégeink számára. Ez az aranyos szokás élhetően Németországból származik, mára viszont már világszerte ismertté vált.

Az előkészületeket már februárban kezdtük, természetesen semmit sem hagytunk a véletlenre. Szívünkön viseljük az általunk szervezett eseményeket, így amit tudtunk saját magunk készítettünk. Természetesen teljesen egyedül, mint minden más, ez sem sikerült volna, így nagy hálával tartozunk a szülőknek, valamint Árpának és Ildikónak, Lacinak és Manyinak, hogy támogattak minket az ismételten örületes tervünkben. Mindenki kivette a részét, hogy az állatsimogatótól kezdve a tojáskeresésig, vagy ami szem-szájnak ingere, mind kisebb-nagyobb vendégeink elé tárulhasson.

Az előkészületek a nagy nap előtti pár napban teljes erőbedobással folytak. Szerettük volna, ha mindenki otthon érzi magát, hiszen ez nekünk nagy örömet szerzett. Közben felmerült a kérdés: „de mit adunk inni és enni a látogatóknak?” Jött is ám az ötlet, szuper lenne valami hagyományos, amely előidézi a gyermekkorunkat, a kicsik meg megtudják mit ettünk és ittunk két bújócska között koszos kézzel az utcán. Zsíroskenyér hagymával, tejfölös lepény szalonnával és az elmaradhatatlan Vali mama tepertőse, piros málnával és retro teával. A nagy napon reggeltől folytak az előkészületek. A nyuszik, kiscsibék és bárányok előtt, két óriás tojás ragadta meg mindenki fegyelmét, amelyekre a gyerekek a nevüket írhatták fel, mielőtt belevágtak volna a nagy tojásvadászatba.

Előkészítettük a vödröket, kis táskákat a gyűjtésre, szétszórtuk a tojásokat a farm összes eldugott kis részén mindenféle színben és mintában, azzal, hogy majd minden gyerek kap egy színt, vagy mintát, amit kereshet. Az első fél óra után ezt a szabályt eltöröltük és - **az a szabály, hogy nincs szabály** - elven játszottunk tovább, tehát mindenki anynyi tojást gyűjthetett amennyit tudott. A gyerekek egy sorban álltak, és amikor elhangzottak a kulcsszavak az „elkészülni, vigyázz, rajt” egy sípszó kíséretében, elkezdődött a harc a tojásokért. Mindenkinek 15 perce volt arra, hogy a lehető legtöbb tojást összegyűjtse. Egy tojás sem úszta meg elrejtőzve, mert a kicsik az összeset megtalálták és begyűjtötték. A csillogó szemek és a kis kívánságok.

csi fürkésző tekintetek láttán szívünket melegség, szeretet és öröm töltötte el, amiért nagyon hálásak vagyunk.

Természetesen senki sem tért haza üres kézzel, mindenkit csokitojások, ajándékok és más édességek vártak. Az ajándékok között volt vizipisztoly is, tehát gondolhatjátok, hogy szárazon senki sem maradt. A felnőttek ez idő alatt megkóstolhatták a gazda házi pálinkáját is, amely ismételten nagy sikert aratott. A gyerekek nagyon élvezték a kézműveskedést is, ez megmutatkozott abban is, hogy az összes befesteni váró nyuszi és tojás, amit a nagy napra szántunk, elfogyott.

A napot fáradtan, de annál nagyobb boldogsággal és mosollyal zártuk, a sok kicsi vendég pedig rengeteg új élménnyel térhetett haza.

Köszönjük, hogy velünk tartottatok, szeretettel várunk titeket a **tök szezonban** is.

Móka és Barbi, a tökös csajok
FOTO: Horen

Sunflower S.R.O.

PD HOLICE

AUTOSERVIS NGN

Ipari üzlet – Horváth,
Egyházgelle 7

Nyírfa vendéglő

Kósa Endre
tetőfedő, kőműves kisiparos
Kisbuda 51

Bala[®]
akciós vállalkozás

Revilo

Projekt • Predaj • Montáž • Servis
Klimatizácie • Vzduchotechnika
Tepelné čerpadlá • Rekuperátory

✉ jakli@revilo.eu.sk ☎ 0918 729 578

CETBAU

Kompletné stavebné práce
Rodinné domy na kľúč
Rekonštrukcia domov, bytov
Zemné a výkopové práce, autodoprava

Építőipari munkák teljeskörű kivitelezése
Kulcsra kész házak
Házak és lakások felújítása
Földmunkák markolóval, áruszállítás darus autóval

0908 385 117 • cetbausro@gmail.com • www.cetbau.sk

Projektovanie
dopravných stavieb
cesty, miestne
komunikácie, križovatky,
IBV, cyklotrasy,
spevnené plochy,
parkoviská, priemyselné
parky, dopravné
značenia

Közlekedési
létesítmények
tervezése

utak,
útkereszteződések,
lakónegyedek,
kerékpárutak, járdák,
parkolók, ipari parkok,
közúti jelzőtáblák

DKVIA

DKVIA s.r.o. www.dkvia.com +421 908 562 837 csano.david@dkvia.com

Születések

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta **Hečko Miloslav** és **Daniel Klempt** örvendeztették meg szüleiket érkezésükkel.

Gratulálunk!

Házasságkötések

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta **Iván Péter** és **Bittera Gabriella** fogadtak örök hűséget egymásnak.

Elhalálozás

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta **Mészáros Margit**, **Kopác Adrián**, **Cséfalvy Vince** és **Cséfalvy Mária** gellei lakosainktól vettünk örök búcsút.

Nyugodjanak békében!

Jubilánsok

„Nemes szép élethez nem kellene nagy cselekedetek. Csupán tiszta szív és sok-sok szeretet.”
(Pázmány Péter)

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta 9 szép kerek évfordulónak örvendhettünk.

Név szerint: **Kovács Zsuzsanna**, **Németh György**, **Bartal Péter**, **Földes Mária**, **Keresztes György**, **Kovács László**, **Méry Árpád**, **Soóky Tibor**, **Süli Ilona**, **Ficová Irena**

Az ünnepelteknek tiszta szívből gratulálunk, és jó egészséget kívánunk!

Gelle község szimbólumai Nepálban

Örömmel vettük tudomásul, hogy egyik fiatal ógellei lakosunk Mgr. Bittera Norbert, aki egyebek közt sikeres Maraton futó is a „Vándorlás” turisztacsoporttal hosszú útra készül Ázsiába, pontosabban Nepálba, a Himalája hegységbe. Még nagyobb örömkre szolgált azonban az, hogy jelentkezett a községi hivatalban azzal a szándékkal, hogy szívesen magával vinné községünk valamelyik szimbólumát. Ké-

résének eleget téve jutott el községünk zászlaja és címere a világ másik végére, hogy vigye hírül, hogy él még itt Európa szívében az a nemzet, amelyik valamikor réges-régen onnét a keleti tájakról indult el világhódító útjára.

Legnagyobb örömet, pedig az okozta számunkra, amikor megtudtuk, hogy a csoporttal épségben, teljes létszámban tért haza a szülőföldjére.

Elmondása szerint lapunk következő számában részletes beszámolót kapunk tőle mesébe illő útjáról. Köszönjük Norbi.

-il-

Közkívánatra – Vendégváró sósperec

Hozzávalók: 1 kg rétesliszt
1 kocka élesztő (lehet por is)
3 kocka Héra (75 dkg)
1 kiskanál cukor
15 evőkanál langyos tej
5 tojássárgája
só ízlés szerint

Elkészítése: A cukros tejben felfuttatjuk az élesztőt, ezalatt összemorzsoljuk a lisztet, sőt és a hérát, majd készre gyúrjuk. Az elkészült tésztát hidegre tesszük és pihentetjük. (elkészíthetjük az előző nap is)

Kisodorjuk cca 0,5 cm vastagságúra, majd tésztá formával kivágjuk. Tejét megkenhetjük tojással is. Ízlés és tetszés szerint díszíthetjük különböző magvakkal, fűszerekkel vagy sajttal. Előmelegített sütőben 190 °C -on cca.

15-20 percig aransárgára sütjük. Ha szeretnénk még ellenálhatatlanabbá tenni a sós finomságunkat, melegen megkenhetjük zúzott foghagymával, ízesített olajjal (akár olíva) több napig is megtartja a frissességét.

Sok sikert és jó étvágyat hozzá!

Iván Mária